

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 18 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ówroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencya p. A. d. a. m. Ru' Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za czwarte ćwierćrocze w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc październik: w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. Z *Przewodnikami* za czwarte ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc październik w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie.

Niniejszem rozpisuje się uzupełniający wybór trzech posłów na Sejm krajowy z ciał wyborczych większych posiadłości a to jednego z okręgu byłego obwodu krakowskiego, jednego z okręgu byłego obwodu sanockiego i jednego z okręgu byłego obwodu stanisławowskiego, na dzień 29 października 1885.

Wybór ten odbędzie się w Krakowie, względnie w Sanoku i Stanisławowie, w godzinach i w lokalnościach, o których wyborcy zawiadomieni będą kartami legitymacyjnymi.

Listy wyborców tych okręgów wyborczych ogłasza się jednocześnie w dzienniku urzędowym *Gazety Lwowskiej*.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 16 września 1885.

Minister wyznań i oświecenia zamianował suplenta gimnazjalnego w Tarnowie, Tomasza Glińskiego, nauczycielem gimnazjum państwowego w Brzeżanach.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczycieli tymczasowych: Apolinarego Lewickiego w Czerniawie, i Teofila Czedałkowskiego w Stojanicach, rzeczywistymi nauczycielami szkoły etatowej.

Dnia 15 września 1885 roku wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XLI zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 131. Rozporządzenie ministra handlu z dnia 15 września 1885 roku, o zmianie niektórych postanowień wprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 r., (dz. u. p. nr. 75) regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów, reprezentowanych w Radzie państwa, a względnie o zmianie uzupełnień, wydanych do powyższego regulaminu rozporządzeniem z dnia 15 września 1881 roku (dz. u. p. nr. 100) i z dnia 1 lipca 1884 (dz. u. p. nr. 106).

Nr. 132. Rozporządzenie ministra handlu z dnia 15 września 1885 roku, z powodu zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 roku (dz. u. p. nr. 79) o uregulowaniu na kolejach żelaznych transportu artykułów eksplozujących.

Nr. 133. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 15 września 1885 r., o traktowaniu łodzi przewozowych ze względu na przewożenie podróżnych na wodach.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 września.

Francuski gabinet nie przewidywał dotychczas trudności, które wywołała sprawa Anamu. Pomimo zaprzeczeń półurzędowych a teraz już i urzędowych, że gabinet nie otrzymał żadnych niepokojących wieści od generała Courcy, ogłaszają dzienniki paryskie zupełnie sprzeczne z tem zapewnieniem doniesienia. Nie są to wprawdzie szczegóły, któreby dawały

obraz dokładny groźnej sytuacji, ale w każdym razie świadczą, że sprawa źle stoi, że w Chinach, w sferach urzędowych niepokoją się zmianami dokonanymi w Anamie przez generała Courcy, i że wiadomości prasy angielskiej o zamierzonym proteście Chin, nie można odmawiać wszelkiego uzasadnienia. Oprócz tego ściśle politycznego charakteru sprawy zwanej tonkińską, niepokoją też inne jej znamiona, którym zaprzeczycie niepodobna. Jest to mianowicie fakt coraz wyraźniej obecnie zaznaczany, że śmiertelność wojsk francuskich jest niezmierną, i że generał Courcy zażądał nie jak pierwotnie donoszono dziesięć, ale trzysta tysięcy świeżych posiłków z Francji. Fakt to wprawdzie, którego nie spowodował gabinet obecny i z tego tytułu nikt mu nie czyni zarzutów, ale powszechnie wyrażają obawę, ażeby p. Brisson w chęci ukołysania zaniepokojonych umysłów, nie poszedł za przykładem Ferry'ego i nie zechciał milczeć wtedy, gdy położenie wymaga przedstawienia stanu na dalekim Wschodzie bez żadnych ubarwień. Wiadomość o żądaniu posiłków obiegła wszystkie dzienniki, a ze strony organów półurzędowych panuje milczenie. Zwraca to uwagę tembardziej, że niedawno, skoro tylko pojawiła się wieść o niepewnym położeniu w Anamie, gabinet nadzwyczajnie spieszenie ogłosił znany komunikat o pełnomocnictwie dla głównodowodzącego.

Niepomyślne wiadomości z Tonkinu podały najpierw organa monarchiczne, mogło to więc w sferach republikańskich budzić wątpliwości, ale już w sobotę wszystkie pisma, niepodległej w tych sferach wiary, stwierdziły prawie to samo. Ostatnie

te organa uważały nawet za stosowne wziąć pod rozwagę prawdopodobieństwo protestu chińskiego i zgodziły się niemal jednogłośnie, że protest mimo pewnych zastrzeżeń w traktacie z Chinami jest możliwy. W istocie, po bliższem zastanowieniu się nad brzmieniem odnosnego artykułu, przypuszczać można możliwość protestu. Artykuł ten mówi tylko o obowiązku Chin szanowania ugód zawartych pomiędzy Francją a Anamem. Otóż zachodzi pytanie, czy nagła i bądź co bądź dowolną zmianą władcy na tronie anamickim zaliczyć można do kategorii ugód, umów, lub porozumień Francji z Anamem, czy zatem Chiny będą skłonne do poczytania owej zmiany za umowę? O ile widać z tonu depesz i korespondencji dzienników angielskich, posiadających licznych korespondentów w Chinach, w państwie tem nie było zgoda przyjaznego usposobienia dla Francji, a usposobienie to pogorszyło się jeszcze po ostatnich wypadkach w Hue. Wszystkie zresztą niezadowolone żywioły z Anamu wysłały swoich agentów zarówno do chińskich, jak i tonkińskich mandarynów, co im ułatwia podziemną agitację przeciw władzom francuskim nie tylko w Anamie, ale i w Tonkinie. Fakta te, oceniane trzeźwo, bez wszelkiej stronniczej namiętności, nie rokują wcale pomyślnych widoków francuskiej polityce kolonialnej; a rzecz to tem smutniejsza, iż partye przewrotu zechcą niewątpliwie wyzyskiwać tę sytuację wśród burzy wyborczej, zwłaszcza, jeżeli gabinet nie zdobędzie się na tyle odwagi, ażeby uprzedzając wycieczki frakcyjne, przedstawił szczerze cały groźny stan rzeczy na Wschodzie.

6)

KONKURENCI KASZTELANKI

VIII.

(Ciąg dalszy.)

Na widok odchodzącego wojewodzica, rozczarowanie kasztelanki było tem dotkliwsze, gdyż jak żołnierz do walki z nadzieją zwycięstwa, tak i ona uzbrojona w oręż wdzięku i zalotności, stawała ze spodziewaniem sukcesu, pewna, iż rozmiłowany kawaler nie ostoi się jej czarom i w ten lub inny sposób, zadość uczyni jej woli. Atoli znalazłszy opór wcale nieprzewidywany, od razu zgłębiła niewczesny azard i całą fatalność swej pozycji. Przez szpary gęstwiny, w której się ukryła, wypatrywała stojącego z pierścieniem wojewodzica, łudząc się jeszcze nadzieją, iż puści się za nią — ona zaś da się odszukać i wymoże za nim posłuszeństwo.

Lecz gdy Wojewódzic po namyśle, spieszenie posunął ku zamkowi, niszcząc ostatnie jej nadzieje, zdrząła nieboga na myśl przewidywanego groźnego niebezpieczeństwa starcia z surowym ojcem. Siły ją opuszczały razem z energią. Nakoniec zmierzwiwszy głębię przepaści, nad jaką stawała, rzuciła się w nią z zamkniętymi oczyma, jak czynią zrozpaczeni i przez ukryte ścieżki, puściła się ku domowi, wolnym, niepewnym krokiem, jak skazaniec prowadzony na straconie. Idąc już na oślep, nie udużyła sobie planu działań następnych, zdając wszystko na opatrność i natchnienie chwili.

Lecz zaledwie się zbliżała ku zamkowi, doleciał wytężonego jej słuchu ów hałas podwójny — spowodowany nagłym wyborem gości, a następnie poszukiwaniem jej samej. Ukryta w gęstej i zapuszczo-

nej stronie wirydarza, będąc niewidzialną, mogła widzieć i słyszeć co się działo dokoła. Zestawiwszy zaś jedno z drugim, rozpaczliwe sobie snuła wnioski: iż ojciec chce ją oddać w moc wojewody, który ją zaraz wywiezie z domu, zmusi do zawarcia ślubów z synem — a przez to samo do złamania przysięgi Stanisławowi.

Skoro zaś kasztelan na czele dworzaków, rozpoczął poszukiwania za nią, od razu ujrzała się w niebezpieczeństwie, jakby łania wśród osaczonyj kniei, gnana przez myśliwców i ogary. Jakoż w istocie, wymykając się z tej pogoni, z lekkością i zwinnością sarenki, przesuwawała się gąszczami z jednej do drugiej, tam z kądem myśliwi ustpowali. Lecz niepodobna było uniknąć tak liczonej pogoni. Niebogę nakoniec siły opuszczały, serce, to zamierało, to uderzało gwałtownie, jakby pierś miała rozszarpać — oddechu jej zabrakło.

Nareszcie zniemożona, przez ostatni nadludzki wysiłek dostała się do kaplicy na wprost szpaleru grabowego, którego po pierwszym przebieżeniu zaniechali łowcowie, jako miejsca nazbyt odkrytego. Tam nie u drzwi głównych kaplicy, lecz po drugiej bardziej oświetlonej stronie, gdzie się znajdowały groby rodzinne, kłękła zadyszana i wysiłona na grobowym kamieniu, zanosząc modły do nieba, aby się kamień usunął, otwierając dla niej obok przodków spoczynnie, po tym ciężkim njoju i trwodze. Lecz nagle widziała się być odkrytą, kroki coraz się zbliżały i groźny głos ojca dał się słyszeć:

— Kto mi dostarczy tę wyrodną córkę żywą lub martwą, sownie go nagrodzę! Rozpoznawała kroki ojca coraz bliżej... Nieboga drżąca i napół żywa, chętnieby się skryła pod ziemię, ale kamień grobowy był głuchy na jej prośby. O ucieczce myśleć nie mogła, gdyż ją siły ciała

i ducha opuściły. Nakoniec uczuwszy ciężką rękę ojca, spadającą na siebie, sama padła bez zmysłów na kamień grobowy. Na tę chwilę Bóg jej modłów wysłuchał, była szczęśliwą, nie wiedząc co się z nią dzieje.

Kasztelan spojrzawszy groźnie i obojętnie na tę bezduszną istotę, podniósł ją gwałtownie z ziemi jakby drewno i zarzucił na silne ramiona.

Dworzanie chcieli biedz na ratunek zemdlonej. Litośne głosy niewieście słyszeć się dały:

— Możeby ocucić zemdloną... wody... octu?...

— Wszyscy do swej roboty, tu już nie potrzebni! — burknął groźnie kasztelan.

Na rozkaz pański wszyscy się rozproszyli, on zaś unosząc swój ciężar niedbale, szybkim krokiem przez bożnie ścieżki puścił się ku zamkowi. Tam złożywszy omdlałą na łożu, kazał ją cucić niewiastom, co rychlej — zapewne to przez miłość ojcowską, ale niemniej i ciekawość spenetrowania tej tajemnicy. Sam zaś spieszenie wracał na dziedziniec zamkowy.

IX.

Dla wyjaśnienia tak dziwnie skomplikowanych wydarzeń — zwróćmy się wstecz o chwilę czasu, kiedy wojewódzic od razu ostąpił się z podziwem, trzymał czas jakiś pierścień zrękwiniowy, zwrócony sobie, a nakoniec po dojrzałym namyśle, prosto z owej niepraktykowanej schadzki miłośnej, skierował się do ojca.

Jmé pan wojewoda jako personat, sam jeden zajmował obszerne komnaty. Wojewódzic prosto tam podążył. Na wieść o tem prawdziwym curiosum, które się może nigdy dotąd nie przytrafiło, zesłali się do niego przedniejsi goście i wczorajsi swatowie

na naradę. Indygnacya ogólna nie miała miary na czyn tak zuchwały i bezczelny młodej panny; jak to mówią „psy wieszali” na dziewce i rodzicach, a suchej nitki na nich nie zostawiono.

Nasampród stateczniejsi uradzili, że w domu takim gdzie podobny despekt ludzi statecznych, a do tego dygnitarzy, senatorów spotyka i momentu pozostawać się niegodzi. Zaraz tedy wydano służbie rozkaz niezwłocznego gotowania się do drogi. Lecz łatwiej to było powiedzieć niż wykonać; służba bowiem również oznajomiona z rytuałem, wiedziała dobrze, że taki luszytyk najmniej jaki tydzień się przeciągnie, a podejmowana także suto przez czeladź domową, pozostawiający pośledniejszych pacholków przy koniach i wozach, rozlaża się po rozmaitych kątach i niepodobna było zgromadzić wszystkich tak rychło jak sobie tego panowie życzyli. Lecz ponieważ zdecydowano, iż w tym domu, niejako na ziemi nieprzyjacielskiej, ani chwili gości nie wypadło, więc poleciszwy kilku przytomnym służom przygotowanie wozów i koni, sami wynieśli się za bramę zamkową i zaobozowali na gościńcu, jako na gruncie neutralnym.

Dopóki rada o całej tej katastrofie toczyła się pomiędzy przedniejszymi a stateczniejszymi, rzecz jeszcze miała się mniej więcej pokojowo; lecz kiedy i szary koniec wystąpił, a w ich kompanii, wiele łbów nieprzestętych jeszcze od wczorajszych libacyi, rzeczy się znacznie rozjątrzyły i coraz ognistszy aspekt przybierały. Szumno i gwaro było w obozie, który z początku spokojny, zaczął coś po wojowniczości wyglądać. Wojewódzic przeciągany od kupki do kupki musiał już poraz jakiś dziesiąty opowiadać całe przejście, trzymając w palcach wzniesionych do grzy, ów pierścień, *corpus delicti*. Skoro zaś słuchacze rzecz dostatecznie roz-

Rada państwa.

O przebiegu wczorajszych pierwszych posiedzeń obu Izb Rady państwa, o trzymujemy dzisiaj następujące telegraficzne relacje:

W Izbie panów, prezes gabinetu hr. Taaffe odczytał najpierw Najw. postanowienie w sprawie nominacji prezydium Izby.

Nowo mianowany prezydent hr. Trauttmannsdorff prosi Izbę o takie same zaufanie i poparcie, jakiego dotąd doznawał, dodając, że będzie się znów starał utrzymać i podnieść powagę Izby i pracować z nią w prawdziwie patriotycznym duchu dla dobra państwa. Wreszcie wznosił prezydent trzechkrotny okrzyk na cześć Najj. Pana, który Izba z zapalem powtórzyła.

Po oświadczeniu, że uroczyste otwarcie Izby nastąpi w dniu 26 b. m., składali nowi członkowie ślubowanie.

Prezydent poświęcił w końcu gorące słowa pamięci zmarłych członków. Następnie odbył się wybór komisji weryfikacyjnej.

Przyszłe posiedzenie odbędzie się w d. 28 b. m.

W Izbie deputowanych złożył najstarszy wiekiem przewodniczący ślubowanie poselskie, a następnie powołał Izbę, otworzył posiedzenie i wyznaczył 4 najmłodszych członków Izby na sekretarzy. Skoro deputowani, wywołani po imieniu, złożyli ślubowanie poselskie, odczytał przewodniczący pismo prezesa ministrów, podług którego uroczyste otwarcie Rady państwa przez Najj. Pana odbędzie się w dniu 26 b. m. o godzinie 11 przed południem w zamku cesarskim.

Telegram nie podaje nazwiska najstarszego wiekiem prezydenta. Według wykazu, do najstarszych wiekiem deputowanych w nowej Izbie należą: Preor Poselt (urodzony r. 1809), dr. Smolka (ur. r. 1810), Nischelwitzer, (ur. r. 1811) i dr. Oelz (urodzony 1812 r.).

Bezpośrednio po posiedzeniu pierwszym Izby deputowanych, Koło polskie, jak donosi telegram *Czasu*, odbyło posiedzenie. Koło polskie obradowało nad zmianą lokalu Koła i postanowiło oprócz lokalu w gmachu parlamentarnym wynająć inny jeszcze lokal, ponieważ obecny lokal w hotelu „France” jest restaurowany. Rusini nie przybyli na posiedzenie.

Wczoraj o godzinie 6 wieczór miało się odbyć posiedzenie Koła polskiego, w celu ukonstytuowania się.

Klub niemiecko-austriacki wybrał komisję dla ułożenia statutów i wybrał Plenera prowizorycznym prezydentem.

Przedwczoraj wieczorem odbyło się posiedzenie parlamentarnej komisji prawicy, na które dwunastu przybyło posłów. Rieger i Giovanelli nie byli obecni, hr. Henryka Clama zastępował brat jego hr. Ryszard. Omawiano organizację pojedyn-

czych klubów, lecz nie postanowiono nic stanowczego.

SPRAWY MONARCHII

(Walna konferencja lewicy.)

O przebiegu konferencji deputowanych opozycyjnych, odbytej w przededniu otwarcia nowej kadencji Rady państwa, odbieramy dzisiaj następujące szczegóły: Narada odbyła się w gmachu parlamentarnym a wzięło w niej udział 118 posłów. Deputowanych antisemieckich i demokratycznych nie zaproszono na zebranie.

Pierwszy zabrał głos deputowany, dr. Plener, i w dłuższej przemowie uzasadniał swój wniosek o zorganizowaniu jednego wspólnego stronnictwa pod nazwą: „niemiecko-austriackiego klubu”. Mowca uważał za stosowne, podnieść ducha swoich przyjaciół politycznych zapowiedzią „rychłego rozbicia się prawicy”, wobec czego lewica powinna być każdej chwili przygotowana na podobną ewentualność i należyćie przysposobiona do objęcia spadku po przeciwnikach. „Zdolność partii rządowej — powiedział dalej — będziemy posiadali jednak dopiero wówczas, gdy już samą nazwą naszego klubu zmanifestujemy się jako stronnictwo państwowe, kładąc nacisk obok niemieckości także na naszą austriackość i nasz czysto austriacki patriotyzm. Jeśli nie mylą liczne symptomy, lewica wkrótce stanie u swojego celu. Dzisiaj potrzeba nam przeto jednności, i w imię tej jednności proszę panów o przychylenie się do wniosku proponującego utworzenie jednego wielkiego stronnictwa. Gdyby jednakowoż, jak się obawiam, jednność taka nie dała się utrzymać, rozejdźmy się przynajmniej w spokoju i przyjaźni”.

Następnie zabrał głos mowca niemiecko narodowej frakcji, dr. Weitlof, i zaznaczył z góry, iż nadzieje pana Plenera do bliskiego rozbicia prawicy, są zbyt optymistyczne i nie licząc się należyćie z istotnym stanem rzeczy. Mowca nie podziela ich weale i widzi na horyzoncie same chmury, z po za których nie przedziiera się ani jeden promyk nadziei dla stronnictwa liberalnego i sprawy germańskiej w Austrii. Wobec tego deputowani niemieccy nie powinni kierować się jakimiś bądź względami na rychłą rzekomo zmianę systemu, ale muszą jasno, dobitnie i nie-dwuznacznie zaakceptować swoje stanowisko narodowe. Mowca oświadcza w końcu, iż on i jego przyjaciele polityczni wstąpią tylko do takiego klubu, który będzie wyrazem wyłącznie myśli niemieckiej.

Mowa dr. Weitlofa wywołała ostrą replikę ze strony p. Skenego, który zarzucał politykom ostrzejszego tonu, chęć gonienia za faworami i popularnością krótkowidzkiej opinii publicznej, miasto pouczenia swoich wyborców o faktycznym stanie rzeczy i niebezpieczeństwach wynikających dla niemieckości właśnie z rozbicia się partii na dwa obozy.

wie byli przy nim i cały most swojemi ciałami pokryli

Biedny kasztelan był w ciężkich alternatach: z jednej bowiem strony córka, a do tego naręczona wojewodzica, przyszyły splendor domu, międkość życia i śmierć; z drugiej strony jakieś nieprzyjemne demonstracje przeciw jego domowi, który w czemby im zawinił, odgadnąć napróżno się silił.

Tymczasem ruch i wrzawa, panująca w zamku i na gościńcu, pobudziły gości, adherentów i dworzan kasztelana, którzy przy nim stanęli. A skoro dostrzegli adwersarzy z dobytymi szablami pędzących na zamek, wszyscy zbrojni przyjęli postawę. Nadeignął stary komendant zamku, dziś przy zmianie czasów, tytułarnie jeno urząd piastujący, a z rozmaitych ciurów i pachołków usiłował sformować milicję. Równie jak w przeciwnym obozie i tu wystąpili podlegacze, a tak powiadali:

— Mości kasztelanie, każ wytoczyć parę szmigownic i zmiadźdźcie to tałaństwo na próchno, nim się do zamku dostanie! Choć prawda, że nas z czeladzią siła przeważna, ale do czego to iść na białą broń, kiedy można ogniem osmalić.

W tem widząc, że napastnicy nagłe się powstrzymali u zwodzonego mostu — chociaż nie wiedzieli z jakiej przyczyny, bo na wklęsłym moście nie dojrżeli leżących — jeden z panów starszych, a umiarkowanych wystąpił:

— Poczekajcie, widzicie, iż się wstrzymali, do czego to prowadzi rzecz jątrzyć, miejmy się tylko odpornie na baczności, a już w kaszy zj-ś się nie damy. Nie taki straszny dyabeł jak go malują, a zawsze nasza pozycja lepsza, bo oprzeć się możemy o zamek.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

PIOTR JAJA BYKOWSKI.

Wywody dr. Weitlofa wywołały wielkie niezadowolenie i protesty ze strony zwolenników klubu niemieckiego, zwłaszcza, gdy mowca uniesiony zapalem, zawołał, iż posłowie skrajnego skrzydła gonią za popularnością „bezmądrym motłochu”.

Za nazwą „klub niemiecki” przemawiał następnie dep. Menger, podnosząc, iż domaga się tego większość ludu niemieckiego. Mowca oświadczył jednakże, iż w tym tylko razie wstąpi do „klubu niemieckiego”, jeśli tenże z pomocą mającego się wybrać wspólnego komitetu wykonawczego zechce utrzymać związek z klubem niemiecko-austriackim.

Po wyczerpaniu dyskusji przystąpiono do głosowania. Za wnioskiem p. Plenera głosowało 71 posłów, za nazwą zaś „klub niemiecki” 47 głosów.

Po zamknięciu konferencji, deputowani opozycyjni w liczbie 38 zebrałi się na osobną naradę, a mianowicie pp.: Heilsberg, Polak, Wenzlitschke, Bendel, Ausse-rer, Sigmund, Furtmüller, Spaun, Józef Fischer, dr. Ofner, Meissler, Kirschner, Hock, Jäckel, Weitlof, Steiner, Boos-Waldeck, Foregger, Klinkosch, Kraus, Angerer, Strache, Kindermann, Pickert, Richter, Fuss, Swoboda, Knotz, Menger, Siegel, Reicher, Derschatta, Bareuther, Pernerstofer, Steinwender, Stiebitz Krzepek i Garnhaft. Narada ta miała na celu ukonstytuowanie klubu. Po krótkiej dyskusji wybrano przewodniczącym deputowanego styryjskiego, dr. Heilsberga i uchwalono na wniosek Mengera wybranie komitetu wykonawczego, w celu utrzymania związku z resztą stronnictwa niemiecko-liberalnego. Nadto uchwalono program nowego klubu, zawierający następujące punkta:

Przywrócenie i zapewnienie kierownictwa Niemcom w Austrii, a zatem zwalczanie słowiańskiej, a zwłaszcza polskiej przewagi; ustawowe unormowanie niemieckiego języka, jako państwowego, wzmocnienie przymierza z państwem niemieckim, otoczenie wzajemną opieką interesów wspólnych obu państw, stanowiąca praca reformatorska w dziedzinie socjalno-politycznej i ekonomicznej, w interesie stanu średniego mieszczańskiego i stanu włościańskiego, tudzież robotników, oraz usunięcie korupcyj pod każdym względem.

Klub niemiecko-austriacki miał ukonstytuować się wczoraj, mianowicie bezpośrednio po pierwszym pełnym posiedzeniu Izby niższej.

Wypadki w Rumelii Wschodniej i w Bułgarii.

Książę Aleksander Bułgarski przybył wczoraj o godzinie 10 przed południem do Filipopolu i po uroczystym *Te Deum* w soborze udał się do pałacu generała gubernatora, gdzie przyjął rząd prowizoryczny i duchowieństwo Książę — jak donoszą dalej drogą telegraficzną — otrzymuje ze wszystkich stron Bułgarii i Wschodniej Rumelii petycje, aby przeprowadził z energią i męską wytrwałością dzieło stanowczej unii, przyczem może liczyć na bezwarunkową pomoc ze strony całego narodu bułgarskiego.

Według *Politische Correspondenz* były general-gubernator Gavrila basza, został odstawiony do Sofii, gdzie obchodzą się z nim stosownie do jego godności.

Z Wiednia telegrafują do *Czasu*: „Sytuacja jest ciągle bardzo naprężoną. O koncentrowaniu wojsk tureckich pod Adrianopolem nie nadeszły dotąd żadne wiadomości. Porta nie wie, co począć. Ambasadorowie tamtejsi nie mają żadnych instrukcji, co łatwo da się wytłómaczyć, ponieważ między mocarstwami toczą się ciągle rokowania co do wspólnej akcji. Żadne mocarstwo nie chce wystąpić i nie wystąpi na własną rękę. Postępowanie ks. Aleksandra zostało bezwarunkowo zganione, a Porcie przyznano zupełne prawo do tłumienia powstania; ale zachodzi kwestya, czy Porta chwyci za broń, bo najprzód położenie jej finansowe jest przykre, powtóre istnieje niebezpieczeństwo wywołania powstania w Macedonii i Albanii, a wreszcie nie mogłaby Porta w najlepszym razie t. j. w razie zwycięstwa praw swych przeprowadzić. O przywróceniu dawniejszej sytuacji ani myśleć już nie można. Ponieważ jednak mocarstwa stoją po stronie Porty i udzielają jej dyplomatycznego poparcia, przeto może da się osiągnąć jakieś pokojowe porozumienie drogą jakiejś kompesacji. Wszędzie panuje oburzenie z powodu postępowania ks. Aleksandra, najbardziej oburzoną jest Rosya, bo Gavrila Chrestowicz (aresztowany gubernator) jest protegowanym Rosyi i został gubernatorem za jej wpływem. W sferach rosyjskich uważają postępek ks. Aleksandra za ostatni krok zupełnej emancypacji względem Rosyi i za wyparcie wpływu rosyjskiego z Bułgarii.”

Dr. Stransky, naczelnik rządu prowizorycznego, jest pochodzenia czeskiego i

był dyrektorem departamentu sprawiedliwości za gubernatora Aleko baszy.

Z Sofii telegrafują, iż manifest księcia Aleksandra wywołał wszędzie niesłychany entuzjazm. W Bułgarii tworzą się korpusy ochotnicze. Spodziewają się tam przybycia wielu oficerów rosyjskich, którzy mają stanąć na czele ochotników. Po-wszeczem jest przekonanie, iż zgromadzenie prawodawcze ogłosi niepodległość księstwa Bułgarskiego.

Do *Pol. Corr.* donoszono z Sofii jeszcze pod d. 15 b. m., że tym razem imieniny ks. Aleksandra obchodzone były niezwykle uroczyste. Książę otrzymał ze wszystkich okolic Bułgarii, równie jak Wschodniej Rumelii, liczne powinszowania. Podczas uroczystego nabożeństwa, obok nazwiska księcia wymienionem było imię cesarza Aleksandra III. Siedmdziesięciu bułgarskich poruczników mianowanych zostało w dniu imienin księcia kapitanami.

Pol. Corr. podaje o pierwszym chwili wybuchu powstania następujące autentyczne szczegóły: „W nocy z 16 na 17 b. m. lud w połączeniu z wojskiem obalił rząd generalnego gubernatora Rumelii wschodniej, Gavrila-baszy, i proklamował unię pomiędzy Rumelią wschodnią a Bułgarią. Plan został powzięty w jak największej tajemnicy i wykonany bez rozlewu krwi. Głównym sprawcą zamachu i wykonawcą jest dr. Stransky, były dyrektor w departamencie sprawiedliwości pod Aleko-baszą, którego też ogłoszono prezydentem rządu prowizorycznego. Po szczęśliwym dokonaniu zamierzonego planu, wywieszono wszędzie chorągwie bułgarskie i wystosowano telegram do księcia Aleksandra, który zawiadomił o tem co się stało i donosił o woli narodu, wzywającego księcia do objęcia panowania i błagającego o pomoc. Telegrafy, konstatujące dokonaną zmianę rządu, rozesłane zostały do wszystkich urzędów i gmin wschodniej Rumelii, poczem bezzwłocznie nadesłano odpowiedzi, że wszędzie postanowiono pójść za przykładem stolicy. Wszędzie też stronnictwa ogłosiły zgodność pomiędzy sobą, a entuzjazm przechodzący w formalną gorączkę, spowodował radosne demonstracje. Ścisłono się po ulicach i oświadczone, że żadna ofiara ani krwi, ani mienia nie będzie wielką, żeby utrzymać to, co osiągnięto.

„Zarządzone pobór do wojska od 18 do 40 roku życia. Wybrano deputację do księcia bułgarskiego, a tymczasem nadeszła także wiadomość o wyjeździe księcia z Sofii. Razem z księciem przybywa prezes ministrów Karawelow i wojska bułgarskie. Komunikacje telegraficzne i linie kolejowe, łączące z Konstantynopolem, zostały przez oficerów bułgarskich i milicję rumelijską przerwane. Rozesłane zostały wojsko, milicya i ochotnicy na ważniejsze punkta granicy tureckiej. Obliczają tu, że Bułgaria w połączeniu z Rumelią jest w stanie wyprwadzić 50.000 wojska oprócz ochotników.

„Obecni w Filipopolu reprezentanci mocarstw zajmują postawę wyczekującą. Obecny tu pułkownik Trotter, reprezentant wojskowy angielskiego poselstwa u Porty, jakoteż angielski konsul generalny Fawcett, odzywają się bardzo sympatycznie o wypadkach. Osobom i majątkom wszystkich obcych narodowości, zapewniono wszelką gwarancję Spokój i porządek panuje wszędzie, z ludnością bowiem ottomańską obchodzą się Bułgarzy z wielkimi względami.

„Księcia, który przybył dnia 20 b. m. do Kazanliku, wita wszędzie ludność z niesłychanym entuzjazmem. Rano odprawiano we wszystkich świątyniach uroczyste nabożeństwa na intencję powodzenia tego dzieła. Mufti filipopolski rozesłał okólnik do wszystkich zwierzchników religijnych Muzułmanów, ażeby użyli wszelkich swoich wpływów, celem uspokajania mahometan. Ku granicy wysyłani są ciągle rezerwiści.”

Akcyja dyplomatyczna w sprawie rumelijskiej.

Z Petersburga piszą do *Polit. Corr.*: „W tutejszych kołach rządowych zaprzeczają stanowczo przypuszczeniu, żeby najświeższe wypadki w Rumelii wschodniej, zostały dokonane za wiedzą i wolą tutejszego gabinetu. W kołach rządowych ganią owszem stanowczo akcyję rozpoczętą w Filipopolu i Sofii. Książę Aleksander bułgarski rozpoczął kroki z pewnością nie w tem przekonaniu, żeby mógł uzyskać aprobatę trzech mocarstw Europy środkowej, przeciwnie może być przekonany, że nie powinien liczyć na pobłażanie i że działa na własną odpowiedzialność, całą bowiem akcyję przypisać należy własnej jego inicjatywie.

„Pomiędzy gabinetami trzech mocarstw cesarskich rozpoczęła się już wymiana zdań w kwestyi, jaką postawę zająć należy wobec utworzonego wypadkami nowego państwa, i są tutaj przekonani, że z porozu-

ważyli, a przyjęli do serea i wątroby, da-
lejże miotać obelgi na kasztelana.

— A lotr! niegodziwiec! niedarmo p u-
dla na głowie nosi (tak zwolennicy
dawnego stroju oznaczali fryzury.)

— Bić! dobić! niech go P. Wojewoda
wyzwie na rękę.

— I zabije...

— Na śmierć!

— A gdzie to takiemu panu stawać
do rozprawy z psubratem, we fraczku! — My
się z nim wszyscy rozprawimy!

— I my, i my!

— Cóż to za pojedynek stu na jedne-
go? — *Nec Hercules contra plures* — per-
swadował ktoś rozsądniejszy.

— Ano kiedy tak, to napadnijmy na
zamek na tę *spelunca latronum*, gdzie de-
spekt i konfuza p. wojewodę, jego zacne-
go potomka, ergo nas wszystkich, spotkały
i zburzmy do szczytu — wrzasnęła jedna
kupka.

— Tak zburzmy! — zawtórowała
druga.

— Obróćmy w perzynę!

— Niech kamień na kamieniu nie po-
zostanie!

Dictum-factum — jak to w zapalnych
łbach bywa i kilkudziesięciu z dobytymi
szablami skierowało się ku opuszczoneму
mostowi i bramie rozwartej; bo któż w ta-
kich pokojowych zamysłach mógł się od
nieprzyjaciela zastrzeżać? — Moment był
krytyczny, tłum sierzdysty i zapalony, nie-
łatwo dawał się perswazyą umitygować,
zresztą umiarkowańsi znaczną mniejszość
składali. Wojewoda tedy w tej stanowczej
chwili jął się ostatecznego środka, a położ-
żywszy się na moście zwodzonym, wołał:

— Chyba waszmościowie po moim
trupie przejście, bo coby tam nie za-
szło, rozlewu krwi i burdy nie dopuszczę!
Syn wojewody i umiarkowańsi pano-

miewania tego wyniknie bezwarunkowa jednomyślność. O ile dotychczas można było zbadać wrażenie, zdaje się, że wszystkie mocarstwa podpisały na traktacie berlińskim, zgania jednomyślnie samowolę i nielegalność zajść w Rumelii wschodniej".

Wiedeński korespondent *Schlesische Zig.* pisze: „Po pierwszej chwili naturalnego zdziwienia na widok wypadków w Rumelii, nastąpiło chłodniejsze zapatrywanie na stan rzeczy. Na razie, to tylko pewna, że wypadków tych nie należy żadną miarą łączyć ze spotkaniem w Kromieryżu. Ruch rewolucyjny w Rumelii objawił się z wewnątrz, bez jakiegokolwiek wpływu postronnego, a nawet książę Bułgarii nie odgrywał pierwotnie żadnej roli, lecz został poniekąd do przyjęcia jej zniewolony wybuchem ruchu rewolucyjnego. W razie uchylenia się od ruchu, byłby niezawodnie utracił tron, podczas gdy obecnie narażony jest tylko na to, że akcja cała może być zawrócona do dawnych granic, ale też w razie pomyślniejszym, może mieć nadzieję, uzyskania dodatkowej aprobaty mocarstw. Ze przyjęciem do przewrotu, jaki został dziś dokonany, to przepowiadały rozliczne objawy i może nawet lepiej że ruch wyszedł z wewnątrz, i że może przyjęcie w ten sposób do powiększenia Bułgarii, niż gdyby się to było stało za poparciem któregoś z mocarstw, któreby było wytworzyło Bułgarię zależną. O dalszym rozwoju trudno cokolwiek mówić, dopóki się nie wie, jakie kroki rozpocznie Turcja, która przedewszystkiem musi zwrócić się do mocarstw.

Postanowienia traktatu berlińskiego umożliwiające interwencję Porty, są jak wiadomo, bardzo niejasne, a jeżeli Porta nie ma ani możności, ani nie jest zdecydowaną do samodzielnej interwencji, i gdyby nakoniec z tej strony nie zanosilo się na zmianę, to trudno przypuścić, żeby z innej strony starano się stworzone w Rumelii położenie sprowadzić do stanu pierwotnego.“

Sprawa wydalania z Prus.

Deputacja z powiatu inowrocławskiego, złożona z pp. Józefa Kościelskiego, Józefa Grabskiego i Tomasza Kozłowskiego, została w dniu 13 b. m. w południe przez ministra spraw wewnętrznych przyjęta. Na życzenie p. Puttkamera, wypracowała deputacja piśmienne zestawienie postulatów, które mu w tym samym dniu wieczorem wręczyła. W piśmie tem przedstawiła deputacja ministrowi smutną dolę wygnañców, mianowicie tych, którzy od dłuższego czasu w Księstwie bawili i tu się okupili — tak że dziś ich władze rossyjskie przyjąć nie chcą. Minister ze względu na przedstawienie sprawy przyrzekł podobno, że nad tą kategorią wygnañców bliżej się zastanowi i zrobi pewną nadzieję, że może wygnañcy, którzy od przeszło 10 lat w Księstwie mieszkali, i po upływie tego czasu prawo poddanych rossyjskich utracili, będą mogli nadal pod berłem pruskim pozostać.

Warszawski Dniownik donosi, że ziemianie lubelscy wypowiedzieli posady oficyalistom niemieckim i przyjmują w ich miejsce Polaków, wygnanych z zaboru pruskiego. — Zarazem notuje organ urzędowy, że właściciele firm handlowych i przemysłowych, postanowili postąpić tak samo.

Z Bukaresztu.

Do *Polit. Corr.* piszą z Bukaresztu pod d. 18 b. m.:

„Z pomiędzy wydalonych z Rumunii irredentystów, trzech opuściło dzisiaj rano Bukareszt, z których dwóch, a mianowicie Sacaseanu i Ocaceanu byli redaktorami dziennika rewolucyjnego *Unitate'a nationala* i autorami niedawno w Siedmiogrodzie rozpowszechnianych pism irredentystycznych, trzeci zaś Droc Banciulescu, sekretarzem klubu irredentystów „Carpatzi“. Wszyscy trzej wsiadli w Gałacu na pokład parowca francuskiego, udając się na Konstantynopol do Paryża. Dzień przedtem doręczono im, jak sami opowiadali, paszporta austriackie, oni jednak oświadczyli, iż wolą się na najgorsze narażać, niż podróżować z takimi legitymacjami, na podstawie których mogliby być na Wschodzie przez austro-węgierskie władze uwięzieni i wydani. Sacaseanu i Ocaceanu zostali bowiem w Węgrzech za zbrodniczy stan skazani zaocznie na 20-letnie więzienie. Wobec tego wydano im paszporta rumuńskie. Gdy wydaleni pojawili się na dworcu kolejowym, aby w towarzystwie oficerów żandarmerii odbyć podróż do Gałacu, liczenie zebrana publiczność powitała ich okrzykami. Prefekt policyi wręczył im prócz wolnych kart do Gałacu po 500 franków na podróż, następnie otrzymał każdy z nich od p. Vintila Rosetti, właściciela *Romanula* po 5 du-

katów, a oprócz tego jeszcze zapomogę od komitetu na ten cel utworzonego. Kiedy pociąg ruszył, dały się słyszeć między publicznością nieprzyjazne dla Węgier okrzyki. Ponieważ, jak wiadomo, Sacaseanu i Ocaceanu byli redaktorami dziennika irredentystycznego, przeto organ ten z ich wyjazdem istnieć przestaje.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmilszociwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Strzeszyn, w powiecie gorlickim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Ignacy Domejko** w towarzystwie księdza Piotra Semeniuki, przybyli do Konstantynopola dnia 13 b. m. i po trzydniowym tamże pobycie udali się w dalszą podróż do Jerozolimy.

— **Posiedzenie komitetu obywatelskiego** i zarządu gremium chrześcijańskich kupców i przemysłowców, odbędzie się we środę, 23 b. m., o godzinie 7 w sali posiedzeń Izby handlowo-przemysłowej w ratuszu, a to w sprawie I zjazdu chrześcijańskich kupców i przemysłowców.

— **„Lutnia“ lwowska**, która przedwczoraj wystąpiła z koncertem w Krakowie, doznała jak najsympatyczniejszego przyjęcia ze strony tamtejszej publiczności. Sprawozdawca *Czasu*, p. F. Bylicki, w następujący sposób wyraża się o tym występie: „Przekonała się publiczność krakowska, że rozgłos „Lutni“ był zupełnie usprawiedliwionym. — Podobnego chóru nie słyszał nigdy Kraków — to też słucha ze byli pod wpływem istotnie nadzwyczajnego uroku i darzyli wykonawców nadzwyczajnym, nieustającym grzaniem oklasków. Wielka pewność rytmu i intonacji, umiejętność i pełne gustu wycienianie, jak również dobre zrozumienie ducha kompozycji, oto główne zalety, któremi błyszczyli wykonawcy. Szczególnie wspominać udawały się pianissima i crescendo, wzbierające nakszałt potężnej fali — za ostro wypadły tylko momenta silnie atakowane. Pochodzi to w części z werwy i ognia, który czuć w wykonaniu, ale co możnaby dla ogólnej doskonałości nieco złagodzić.“ — „Lutnia“, zachęcona tem powodzeniem, wystąpi na jeszcze raz w Krakowie, za powrotem z Warszawy, mianowicie w przyszły poniedziałek.

— **Władysław Mierzwinski** oświadczył, że jeżeli dyr. teatru lwowskiego zdoła zebrać śpiewaków do przedstawień dwóch oper: *Hugenoci* i *Trubadur*, to oprócz koncertu gotów jeszcze wystąpić dwa razy w operach. Wprawdzie dyrekcja teatru pozawierała już umowy ze śpiewakami i śpiewaczkami na cały sezon zimowy, poczynając się od 1 listopada, odniosła się jednak do zaangażowanych, czyli nie zecheceiliby wcześniej przybyć do Lwowa, ażeby 11 i 14 października mogli wystąpić razem z Mierzwiskim. A gdy dyrekcja otrzymała pomyślną wiadomość, więc już teraz zawiadomić możemy publiczność, iż Mierzwinski wystąpi jeszcze dwa razy w operze. — Bilety sprzedaje kasa teatralna.

— **Na rzecz pogorzelców** miasteczka Wyżnicy wpłynęły do c. k. starostwa w Skalacie dalsze datki w kwocie 7 zł. Kwota ta odesłana została do Prezydium c. k. rządu krajowego w Czerniowcach.

— **Ofiarą smutnego wypadku** padł przed kilku dniami hr. Zygmunt Krasicki, syn hr. Marcelego Krasickiego i Ludwiki z Prażmowskich, na Wołyniu. Upadłszy z koniem na polowaniu, rozbił sobie głowę i wkrótce życie zakończył. Okropny ten wypadek przeciął dni jego w siłę wieku, liczył bowiem ledwo 36 lat. O zmarłym donoszą: Wykształcony, uprzejmy, w stosunkach bardzo serdeczny i uczynny, umiał sobie zjednywać serca i zaufanie współobywateli, którzy często w trudnych sprawach na jego sąd polubowny się zdawali. Dobry i energiczny gospodarz, podniósł mimo trudnych tamtejszych warunków majątek, którym się zajmował, nie zapominając o ludzi, nad którym starał się pracować, a który mu serdeczną odwzięcał się miłością.

— **Wypadek kolejowy.** Dnia 15 b. m. pociąg kolejowy przejechał na śmierć głuchoniemą kobietę, Maryę Dobijową, w Cięcinie, pow. żywieckiego. Przeprowadzone dochodzenie policyjne każe wnosić, że Dobijowa, żyjąc w ciągłej waśni ze swoim szwagrem, w zamiarze samobójczym rzuciła się sama pod koła lokomotywy. Śledztwo sądowe zarządzono.

— **Zabójstwo** Dnia 5 b. m. w nocy powstała bójka pomiędzy robotnikami w dystylarni wódki Jakóba Brettlera w Kołomyi, w której utracił życie robotnik Paweł Nikorowicz z Myszyna. Sprawy zabójstwa znajdują się w ręku sądu.

— **Dramat wioskowy.** Hryńko Żuk, właściciel w Woli gnojnickiej, pow. jawerowskiego, podejrzewając żonę swoją Annę o stosunek miłośny z parobkiem Stefanem Michałowem, dowiedziawszy się nadto o faktach, które wzmacniały jego podejrzenie, począł bić żonę. Nadszedł na to wspomniany parobek i stanął w obronie Anny Żukowej, co wywołało bójkę, wśród której Stefan Michałow uderzył Żuka żelazną pokrywą garnka kilkakrotnie w głowę

tak silnie, że tenże w kilka minut żyć przestał. Zabójca zgłosił się natychmiast u wójta z wyznaniem winy i oddany został do sądu.

— **Zwłoki nieznannej kobiety** wydobyto przy łowieniu ryb z rzeki Wereszycy poniżej stawu gródeckiego. Znamioną gwałtownej śmierci nie znaleziono na zwłokach, a zarządzone dochodzenia naprowadziły na domysł, że utopiona nazywała się Jezierska, pochodziła z Żółkwi i dopuściła się samobójstwa po odjęciu kochanka swego z pułkiem ułanów nr. 11 do Stockerau pod Wiedniem.

— **Pożar** dnia 15 b. m., na przedmieściu samborskiem Powodowa, przy nader silnym wietrze zniszczył budynki mieszkalne i gospodarcze wraz z całym zbiorem polnym i ruchomościami 20 gospodarzy i tylko w skutek energicznego ratunku straży ogniowej i władz bezpieczeństwa został zlokalizowany. Strata pogorzelców dosięga kwoty 20.000, a tylko ośmiu z nich ubezpieczonych było częściowo. Przyczyna pożaru na razie nie mogła być zbadana; śledztwo jest w toku.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono surdut wierzchni ciemny z takąże wełnianą atłasową podszewką, wartości 5 zł.; zimową wełnianą chustkę, po jednej stronie czarnego, a po drugiej popielatego koloru, ze szlakiem; fartuszek i kaftanik perkalowy w białe i jasno niebieskie paseczki. — Zgubiono czarną sakiewkę z złotem okuciem, z kwotą 10 zł. i z dwoma kluczami; jedwabną parasolkę z jasną, wężykowato zakręconą rączką, wartości 3 zł.; dwie kartki zastawnicze banku ruskiego do l. 84.459 i 18.298, pierwsza opiewa na pożyczkę 5 zł. a druga na 12 zł. — Znaleziono kartę prenumeracyjną na *Dziennik Polski*, opiewającą na imię Potockiego — Zakwestyonowano zastawnicze kartki u podejrzanego tandecjarza, na następujące, prawdopodobnie z różnych kradzieży pochodzące przedmioty: szeroką płaską obrączkę, z trzema turkusikami; złoty wężykowaty krótki łańcuszek z główką kształtu psa, z brakującym wisiorkiem kluczyka; dwa małe srebrne pozłacane grawirowane kubki formy kieliszków, a trzy większe srebrne; srebrną pozłacaną flaszkę, z takimże korkiem; dwa srebrne lichtarze.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie weteran wojsk polskich z roku 1831 Karol Żmigrodzki; w Warszawie zasłużony i zdolny dziennikarz, Zygmunt Sumiński, współpracownik *Więku i Nocy*.

— **Ślub.** Z Kołoszwaru donoszą dnia 20 b. m.: Wczoraj rano w tutejszym kościele reformowanym odbył się ślub obu córek p. Władysława Tiszy, brata JE. prezydenta gabinetu węgierskiego, z których jedna wyszła za brata swego stryjecznego, syna JEkscelency, Szecepana Tiszę, a druga za hr. Pawła Bethlena. Aktu ślubnego dopełnił biskup reformowany ks. Dominik Szasz.

— **Kolumna Zygmunta III.** Gdy powstał zamiar odnowienia kolumny króla Zygmunta w Warszawie, prezydent miasta tego wyznaczył komisję, złożoną z budowniczych i rzeźbiarzy, ażeby zbadali dokładnie stan obecny tego zabytku. W tym celu otoczono kolumnę rusztowaniem. Dnia 30 maja r. b. komisja złożyła protokół, z którego widać, że chociaż rzeń marmurowej monolitowej kolumny jest zdrowy, są jednak na niej znaczne uszkodzenia od kul dzielowych i karabinowych, oraz, że piedestał z marmuru checińskiego uległ także działaniu czasu i to nie od dzisiaj, bo znaleziono dawniejsze żelazne opaski, które go otaczają. Stan i materiały środka podstawy pozostał tymczasowo niezbadany. Ze względu na to, że konieczność naprawy kolumny staje się coraz częstsza (1743 r., 1810 r. i 1862 r.) i że przyszłoby przy nowem polerowaniu zmniejszyć średnicę kolumny o gal lub więcej, komisja orzekła, iż konieczna jest gruntowna naprawa. Zasadałaby by się ona na tem, żeby wszystkie marmurowe części, nie wyłączając słupa, zastąpić monolitami z granitu, przyczem inne części, ozdoby, oraz styl byłoby zachowane ze ścisłością. Zarząd miasta udał się do zarządu kamieniołomów sąlskich w Oberstrichu i otrzymał dnia 27go sierpnia kosztorys, według którego wszystkie części pomnika z granitu sąlskiego kosztowałyby przeszło 15.000 mark, przewóz koleją 5.000 m., a szlifowanie i polerowanie w Warszawie 7.000 m. Dodawszy inne niezbędne wydatki, gruntowna odnowa pomnika kosztowałaby 22.500 rubli. Tymczasem miasto posiada bardzo szczupły fundusz na odnowę pomników i nie ma źródła do pokrycia tego wydatku zkadinał. Składki publiczne nie mogą być w tym celu zastosowane, ale większe ofiary osób poje dyńczych byłoby prawdopodobnie przyjęte.

— **Sułtan terażniejszy** jest wielkim amatorem i znawcą muzyki. Niedawno skomponował on piękną utwór muzyczny i ofiarował go swojej małżonce, córce zmarłego sułtana Abdul-Azisa. Codziennie spędza najmniej godzinę przy fortepianie, grając sam albo na cztery ręce z sułtanką. Jest on wielbicielem muzyki Wagnera. Obaj jego synowie Selim i Abdul-Medżid, podobno także są znakomitymi pianistami.

— **Teatra francuskie.** Z Paryża donoszą: W rządzie nowości teatralnych spotykamy najprzód w teatrze *Varitès* wodewill-pantomimę pp. Blun'a i Toche'go p. t.: *Naufrage de m-r Godet*. Jest to sztuka napisana dla słyn-

nych amerykańskich akrobatów Hanlon-Lees, którzy przed kilku laty wystąpili w innej sztuce tego samego zakroju *Voyage en Suisse*. Zawrócili wówczas głowę Paryżowi, i sztuka ta, w której przewracali kozły, wywracali pociągi, wyskakiwali z szaf i wyprawiali tysiące dyabelskich figlów, cieszyła się wielkim powodzeniem. Obecnie, gdy teatr ten, osierocony przez panią Judie, nie wie jak sobie poradzić, kazał zwykłym swoim fabrykantom napisać dla Hanlon-Lees nową sztukę, w której naturalnie nie o intrygę tylko, lecz o ich hece i koziołki chodzi. Ale raz tylko udało się sztuczka! Nie było już niczego niespodziewanego w tem widowisku, a publiczność przyjęła ją z niezaprzeczoną chłodem. Jest to po prostu widowisko cyrkowe, które zabawia dzieci, ale które widocznie nie długo utrzyma się na scenie. P. Wolff, który zazwyczaj fabrykuje *Revue* przy końcu roku dla tego teatru, przyspieszyć musi swoją farsę. Na scenie Odeonu, gdzie dyrekcja wystawia obecnie arcydzieła klasyczne po znizowanych cenach dla młodzieży akademickiej, wystawiono Szekspirowskiego *Macbeth'a* w tłumaczeniu Juliusza Lacroix. Ciekawością tego widowiska, było odegranie roli lady Macbeth przez tragiczną aktorkę i poetkę pannę Rousseil, która gra tę rolę nietylko lepiej od pani Tessandier, ale nawet lepiej od pani Sary Bernhardt. Powodzenie tej sztuki pozwoli spokojnie przygotowywać nowe widowiska, których p. Porel ma cały szereg w zapasie. — P. Marais, zaangażowany do Komedii francuskiej, jeszcze przed pierwszym wystąpieniem, opuścił dom Molière'a z powodu nieporozumień, jakie zaszły pomiędzy nim a komitetem. Mówią, iż uda się z panią Sarą Bernhardt do Ameryki.

— **Testament królowej Wiktorji.** W stolicy Anglii, obiegają pogłoski, jakoby monarchini zjednoczonego królestwa, poczęła w testamencie swoim zmiany, niezbyt pocieszającej natury dla ks. Walii. Królowa zapisała podobno, cały swój majątek prywatny, z wyjątkiem kilku nieznacznych legatów, wynoszący do 4 milionów funtów, ks. Connaught i ks. Beatryczy, nadto przekazała im też dobra swoje w Osborne, Claremont, Baden i Koburg.

— **Gwałtownem trzęsieniem** ziemi nawiedzone zostało dnia 20 b. m. miasto Benewent, we Włoszech, które w ciągu dwóch ostatnich wieków siedm razy już zburzone zostało w skutek trzęsień. Ludność przerażona schroniła się na otwarte pola.

— **Skruszonym grzesznik.** *Kur. Warsz.* opowiada: Każdy fakt dowodzący potęgi Sakramentu pokuty, z przyjemnością notujemy. W dniu onegdajszym jeden z kapłanów w Warszawie, otrzymał w konfesjonale od skruszonego grzesznika papiery wartościowe w sumie 6000 mark. Papiery te zostały skradzione w Poznaniu jednemu z obywateli z pow. Pleszewa, który zamieszkiwał w hotelu. Kapłan, który otrzymał depozyt, zawiadomił zaraz listownie poszkodowanego, iż papiery są do jego dyspozycji.

— **Liczba zegarków kieszonkowych**, wyrabianych corocznie, wynosi 6,900.000 sztuk. Same Stany Zjednoczone wyrabiają rocznie około 1,500.000 sztuk; reszta zaś 5,400.000 przypada głównie na Europę zachodnią. Cena zegarków jest bardzo rozmaita, od rs. 1 kop. 50, do 3.000 rs. za sztukę.

— **Mniemany letarg.** W Warszawie, przed kilku dniami miano wyprowadzić zwłoki niejakej Maryi P.; córka jej oglądając przed zamknięciem trumy po raz ostatni oblicze matki, wydała okrzyk zdumienia. Powodem tego było ukazanie się rumieńców na twarzy nieboszczki. Wszyscy obecni fakt ten stwierdzili. Zawezwano więc lekarza, który przyszedł niebawem i dopełnił skrupulatnych oględzin. Niestety, rozkład zwłok był już widoczny i przystąpiono do pogrzebu. Nieszczęśliwa córka sądząc, że matka istotnie znajduje się w letargu, wpadła w straszną rozpacz, gdy jej oznajmiono decyzję lekarza. Zachodzi obawa, aby biedna dziewczyna, którą forsownie od zwłok oderwano, nie popadła w obłąkanie.

— **Dziwotwór.** Żona pewnego stolarza w Neapolu powiła temi dniami dziecię płci męskiej, mające trzy nogi, z których dwie jest w zwykłym miejscu, a trzecia wyrasta na piersiach; uszy ma poczwórne, a skórę żołądka tak przezroczystą, że kiszki przez nią widzieć można. Potwór ten żyje, a matka jest w dobrym zdrowiu.

— **W Fredensborgu.** Nikt może nie zna się lepiej na doborze kolorów jak księżna de Chartres, która posiada wielki talent do malarstwa; zaliczając ją do rzędu znakomitych nowoczesnych akwarelistek, jak księżna d'Arenberg i hrabina Nadaillac. To też przedstawiając dworowi w Danii swoją córkę, księżna de Chartres przybrała ją gustownie choć skromnie, w ciemno zielony kostium, w którym świeża twarzyczka księżniczki Maryi Orleańskiej rzeczywiście jak pączek między zielenią wyglądała. Dziewice w bieli, przez całą drogę, od dworca kolei do zamku, rzuciły kwiaty do powozów dworskich. Serdeczne przyjęcie jakiego księżniczka u wstępu doznała, wroży dobrze na przyszłość; Danię polubiła już jak własną ojczyznę. Ślub księżniczki z księciem Waldemarem odbył się ma, jak wiadomo, przy końcu października; młodzi małżonkowie część roku mają spędzać

w Fredensborgu, a część w Kopenhadze. Małżeństwo to rozpoczęło życie wśród świetnych okoliczności; renta roczna przeznaczona na własne gospodarstwo młodej pary jest podobno bardzo znaczna. Księżniczka wchodzi do rodziny, złożonej z samych koronowanych głów, które ją serdecznie pokochały a mieszkać będzie w uroczym kraju, w pośród ludności szczęśliwej, pełnej uczuć wdzięczności i poszanowania. Prawa Dzienniki zagraniczne przepełnione są szczegółami o świetnych toaletach gości zebranych w Fredensborgu. W tych dniach na wielkim rodzinnym obiedzie, księżniczka wystąpiła w różowej krepowej sukni na spodzie jedwabnym, a nazajutrz była całkowicie białą ubraną, w wełnianej sukni, u stanika tylko koronką przybranej, co ją robiło podobną do młodej bohaterki greckiej z czasów Sofoklesa. Z pomiędzy sukien księżnej de Chartres dwie szczególnie zasłużyły na najwyższą pochwałę carowej i księżnej Walii, które są wielkimi znawczykami w tej materii. Jedną była ze wschodniej materii błękitnej, przetykanej złotem, którą księżka de Chartres przywiózł z jednej ze swoich podróży. Drugą z samych koronek białych, przystrojona białymi wstążkami, z oryginalną kamizelką bardzo krótką z mieniącego się aksamitu, haftowanego złotem, perłami i koralami.

— **Amerykańskie wina.** Według raportów amerykańskich i europejskich agentów, wina amerykańskie zaczynają coraz bardziej się rozpowszechniać i jest nawet obawa, że z czasem zastąpią europejskie wina. W 1876 roku New-York otrzymało z Francji 9 milionów beczek wina; do dziesięciu lat cyfra ta spadła na 3 miliony. Zmianę tę przypisują wyrobom nadzwyczajnych win w Kalifornii i Ohio. Jest nawet przypuszczenie, że niedługo, oprócz szampańskiego, Ameryka dostarczać będzie Europie wszelkiego rodzaju win. Należy jednak zwrócić uwagę, że kupcy Stanów Zjednoczonych uchodzą słusnie za pierwszych fałszerzy win na świecie. Kilka domów handlowych w Ameryce, cieszących się wielkim powodzeniem, zajmują się wyłącznie fabrykacją wina, które się bardzo na pozór udaje, a cena jego jest trzy razy niższą od ceny win prawdziwych. Składniki tej fabrykacji są często bardzo zdrowiu szkodliwe.

— **Nowy kanał w New-Yorku.** Roboty przy budowaniu nowego podziemnego kanału, którym mają iść wody z jeziora Croton do zbiorowiska w Central Park w New-Yorku, zaczęły się parę miesięcy temu, i postępują bardzo szybko. W głębi ziemi, pod polami, łąkami i lasami, przy świetle niezliczonej ilości lamp elektrycznych, 6.000 ludzi pracuje dzień i noc nieustannie, nad tunelem, który wykuty w skałę, wyniesie ma 28 mil długości. W ciągu dwudziestu czterech godzin, robota bywa tylko na dwie godziny przerywana, w ciągu których 3.000 robotników wychodzi z podziemi, a natomiast drugie 3.000 spuszcza się do szybów, żeby pierwszych zastąpić. Setki maszyn do wydobywania ziemi obracanych parą lub ścieśnionem powietrzem, ciągle są w ruchu, mimo to roboty nie mogą być skończone aż za dwa lata, ale po upływie tego czasu, New-York zostanie dostatecznie zaopatrzonej w świeżą wodę. Będzie to tunel największy na całym świecie, a koszt jego wyniosą 30 do 60 milionów dolarów. Na całej przestrzeni jest dwadzieścia sześć szybów, dozorca każdego z tych szybów, obowiązany jest wykucć część tunelu wyznaczoną i wewnątrz ułożyć drenaż do prowadzenia wody. W głębi każdego szybu, robotnicy kuja w kierunku południa i północy, i spotykają się z tymi, co w sąsiednich szybach pracują. Linia tunelu jest tak wybornie obrachowana, że nie było wypadku, aby pracujący wewnątrz ziemi zmylili kierunek. Pomimo tak wielkiej ilości robotników i niebezpieczeństwa grożącego na każdym niemal kroku, od czasu jak się roboty zaczęły, to jest od stycznia, zdarzył się tylko jeden wypadek, w skutek którego dwaj robotnicy, utracili życie. Zresztą lekarz jest ciągle obecny, utrzymywany przez robotników, z których każdy składa miesięcznie 50 centymów na opłatę lekarza i lekarstw.

— **Wystawa obrazów i innych dzieł sztuki w auli c. k. szkoły politechnicznej, otwarta każdego dnia od godziny 9 rano do 6 wieczór, trwać będzie do końca września bież. roku. Wstęp w dni powszednie 10 ct., w dni niedzielne 20 ct., bez różnicy wieku.**

Obrona miasta Lwowa.

W sprawozdaniu z naukowych posiedzeń archeologów wspomnieliśmy o odczytaniu rady tutejszego magistratu, p. Karola Widmana, zapowiadając obszerniejsze streszczenie tego zajmującego odczytu w następujących numerach naszego pisma. Wywiązuje się obecnie z tego przyrzeczenia w przypuszczeniu, że przedmiot zainteresuje czytelników naszych, równie jak liczne groby badaczy przeszłości naszej.

Przedewszystkiem musimy zarówno z

prelegentem usprawiedliwić napis niniejszego artykułu a względnie odczytu. Nazwą „obrony miasta“ określamy akta archiwalne, przechowane w tutejszym magistracie, wszystkie sprawy wojskowe i wojenne, dotyczące się miasta Lwowa w zamierzłej przeszłości.

Czy to dyplomy, zawierające nadanie pewnych przywilejów, czy to pisma odrębne królów, hetmanów i innych dostojników, czy to wreszcie wyroki sądowe lub komisarskie w sprawach spornych — wszystkie używają tego wyrażenia w ogólnem znaczeniu spraw wojskowych i wojennych.

W odczytaniu swoim podał prelegent tylko sumaryczny pogląd na jedną część studium o obronie miasta Lwowa. Jest to studium bardzo rozległe i obszernie, a sam materiał archiwalny, same wypisy z ksiąg i aktów ważniejszych, stanowią bardzo poważny *Co dex militaris* miasta Lwowa.

Najobfitszy materiał znajduje się w osobnym fascykule, pod liczbą 282, noszącym napis: *Acta et documenta militaria*. Fascykul ten zawiera w sobie 224 aktów i dokumentów oryginalnych, reskryptów, ekstraktów i wypisów z aktów grodzkich lub miejskich, notatki, rachunki, inwentarze, memoriały i t. p. Przy nim jest nadto *su. marium*, czyli *repertorium* aktów, znajdujących się w nim przy końcu XVIII wieku. Z porównania aktów jeszcze istniejących z *repertorium*, wypływa, że w fascykule pod l. 282 brakuje ogółem 36 aktów; nie przypadają one jednak, lecz zostały przeniesione po części do działu „dyplomów“, po części do oddziału „listów“, albo wreszcie do innych fascykulów.

Materiał nagromadzony w wzmiankowanym fascykule sięga w przeszłość nie dalej, jak do r. 1496. Najdawniejszym dokumentem w tym fascykule jest oryginalny uniwersał króla Jana Alberta, datowany z Sandomierza, w dzień św. Łukasza (18 października) 1496 r., którym król zwalnia miasto Lwów od obowiązków dostarczenia mu wozu wojennego na ówczesną wyprawę wojenną.

Inne materiały, dotyczące się historii obrony m. Lwowa, są porzucane po rozmaitych aktach archiwalnych, a cały materiał archiwalny podzielić można w sposób następujący: materiały odnoszące się a) do fortyfikacji miasta (murów, baszt, okopów i t. p.); b) do uzbrojenia (zapasów broni, amunicji, arsenałów i t. p.); c) do wojska (własnego, posiłkowego, zaciągowego, załogi) i d) do środków pieniężnych na cele obrony (kontrybucje, ofiary, podatki).

Pierwsza autentyczna wiadomość o istnieniu murów miejskich mieści się w dyplomie Władysława Opolczyka, danym w Staszewie d. 9 grudnia 1372. Oryginał tego dyplomu wydrukowany w „Aktach grodzkich“ posiada archiwum miejskie. Jestto ów dyplom, którym Opolczyk nadaje miastu sto łanów frankońskich, położonych dookoła miasta. Nadanie miastu tych stu łanów jest także przedmiotem dyplomu Kazimierza Wielkiego z daty Preszów d. 27 lipca 1368 r. Pomijając spór o autentyczność dyplomu Kazimierza Wielkiego, opiera się prelegent na osnowie dyplomu Opolczyka dlatego, że w nim jest podany opis granic, które dzieliły w owym czasie miasto od stu łanów frankońskich, nadanych miastu przez księcia. Opis ten tak opiewa: „*Incipiendo a fronte murorum prae dictae civitatis et a monte, qui dicitur Stephani mons, sursum et etiam deorsum ex utraque parte fluvii Poltva et abinde per circuitum praefate civitatis Lemberg nsis, usque ad molendinum ecclesiae parochialis sanctae Mariae Virginis inclusive. damus etc.*“ Z tego ustępu widzimy, że w r. 1372 było miasto opasane murem od strony północnej, ale nie mamy na to dowodu, czy mur otaczał całe miasto. Wagiłowicz podnosi tę okoliczność w uwadze do dyplomu Kazimierza Wielkiego, traktującego także o nadaniu miastu stu łanów, a mianowicie pisze, „że za wielkorządztwa Opolczyka Lwów przynajmniej częściowo opasany był murem.“

Później nie mamy już aktów, dotyczących się „obrony miasta“, aż do r. 1404. Z tego roku posiadamy księgę rachunków miejskich, obejmującą w jednym tomie lata 1404 — 1414. Z wydatków, zapisanych w tej księdze, dowiadujemy się, jak usilnie pracowano około fortyfikacji. Już w roku 1404 jest rachunek z budowy wieży koło bramy tatarskiej (dzisiejsze przedmieście krakowskie). W r. 1406 są wymienione roboty około wieży halickiej i żydowskiej. (Baszta żydowska musiała znajdować się od strony zamku a wpływa to przypuszczenie z rachunku z r. 1487, gdzie jest mowa o „żydach zamkowych“). Z tego możemy wnosić, że w r. 1406 miasto już prawie dokoła było otoczone murem, ale że roboty nie były jeszcze zupełnie wykonane, na to wskazuje rachunek z r. 1408, na budowę nowej wieży, bez wskazania miejsca. Z tych samych lat mamy dalej rachunki z wydatków na strażników więzowych, na budowę daszków przed wieżami i t. d.

Zdaje się, że z r. 1409 była skończona budowa wewnętrznego muru dokoła miasta, albowiem w tym właśnie roku zaczęto kopać rów na około miasta, a fakt ten jest osobno zapisany w księgach jako bardzo ważny wypadek: „W poniedziałek przed św. Stanisławem po Wielkiejnocy 1409 roku (6 maja), zaczęli panowie Rajcy kopać rów około miasta“ (*Notandum, quod domini Consules inceperunt fossatum fodere feria secunda ante festum sti. Stanislai post Pascham Anno Domini 1409*). Na ten cel wydali 60 kóp groszy. Stopniowy postęp robót około fortyfikacji przedstawia się dość jasno z tych rachunków. W r. 1411 musiały być wykonane roboty około rowu, albowiem w rachunkach z tego roku mamy po raz pierwszy zestawione wydatki na roboty około wału. W rachunkach od r. 1412 — 1414 mamy jeszcze rachunki za dachówkę do muru miejskiego a następnie tak w tej, jako też w drugiej księdze rachunków od r. 1414 do r. 1426 mamy bardzo znaczne wydatki na roboty konserwacyjne około murów, ale o nowych budowlach nie ma mowy.

Tak więc w latach 1372 (i dawniej) aż do r. 1426 zamyka się niejako jeden okres dziejowy fortyfikacji miasta Lwowa, powstałych w najgłówniejszych swoich częściach.

Nawiasowo wspomnieliśmy, że w archiwum miejskiem znajduje się kopia z XV wieku dyplomu króla Władysława Jagiełły z daty „Zamech 6 listopada 1425“, którym król nadaje obywatelom, kupcom i mieszkańcom m. Lwowa wolność od cła w całym swoim królestwie i ziemiach ruskich pod warunkiem, ażeby wszystkie pieniądze, jakie byli obowiązani zapłacić tytułem cła, składali do kasy miejskiej, a suma zebrana winna być obrócona całkowicie na mury i fortyfikacje miejskie. Dyplom datowany z Thur d. 5 lutego 1426, którym Władysław Jagiełło nakazuje starostom, burgrabiom, celnikom i wszelkim urzędnikom swoim, aby ściśle przestrzegali nadanej dawniejszym listem Lwowlanom wolności od cła, jest następstwem wyżej powołanego dyplomu.

Prelegent przytacza te dyplomy, ponieważ są w związku z zapiskiem archiwalnym o wystawieniu murów miejskich, a mianowicie w księdze noszącej napis: „*Notabilia ex Actis Leopoliensibus*“, pisanej w pierwszej połowie XVII w. a sięgającej do roku 1655, są zawarte wyciągi z wyżej wspomnianych, i innych ksiąg, dziś w archiwum nieistniejących — z których to księgi głównie czerpał Dionizy Zubrzycki, i przyjął nawet jej błędy. W tej tedy księdze mamy pod rokiem 1428 zapissek bez przytoczenia źródła: „*Muri civitatis ex libertate Theloneorum et ex collectionibus Civium nostrorum sunt erecti*“. Ta tedy „*libertas Theloneorum*“ jest oczywiście owym zwolnieniem od cła, nadanem w roku 1425 przez Władysława Jagiełłę. O składkach mieszczan nie ma żadnych współczesnych dowodów. Wypis powołany pochodzi z księgi zaginionej i w ogóle nie masz w archiwum rachunków miejskich od roku 1426—1460. Ta księga wypisów jest więc głównym źródłem co do wymienionych lat. Ale w księdze zatraconej był obszerny rachunek z wydatków na fortyfikacje w r. 1428 poczynionych, albowiem ekstrahent pisze: „*Longa est ratiocinatio sub fine hujus anni*“. Pokazuje się atoli z dalszych wypisów z tej zgubionej księgi, że ani wolność od cła, ani datki mieszczan nie wystarczały na koszt fortyfikacji, albowiem już w roku 1429 zaciąga miasto na ten cel dług w kwocie 100 grzywien, który miał być spłacony w 4 tygodnie po ustąpieniu króla z ziemi Ruskiej. Prócz tych zaśników przyczyniała się także kasa królewska do budowy fortyfikacji. W roku 1438 znajdujemy pod tytułkiem: „*Honoraria largitio quorundam Magnatum pro muris Civitatis*“ — wiadomość, że Piotr Odrowąż, wojewoda lwowski; Wincenty z Szamotuł, starosta Ziemi Ruskiej i Sienko z Grzymowa, podkomorzy przemyski, darowali Rajcom na budowę murów miejskich, z poborów królewskich 100 grzywien. W tym samym roku król Władysław Warneńczyk zatwierdził dyplomem z daty Piotrków 16 grudnia 1438 wszelkie prawa i swobody nadane miastu przez jego poprzedników. (D. n.) L.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Cesarzewicz Rudolf przybył przedwczoraj wieczorem z Pesztu na stację Himberg, i ztąd udał się pociągiem do Mödling dla powitania Najd. Cesarzewiczowej, która po godzinie 9 wieczorem przybyła tam pociągiem pospiesznym z Miramare. Około godziny 10 Najd. Cesarzewiczowstwo wraz z orszakami stanęli w Laxenburgu.

Pol. Corr. donosi, iż król Milan w czasie przejazdu przez Wiedeń widział się z panem Ministrem spraw zagranicznych, hr. Kalnokym, dalej z ambasadorami Anglii i Francji i konferował długo z kierownikami ambasady niemieckiej i rosyjskiej, hr. Goltz i ks. Cantacuzeno.

Według informacji dzienników wiedeńskich, przedwczoraj odbyła się długa konferencja ministeryalna, na której powzięto stanowcze uchwały w kwestyi mających się wnieść do Rady państwa przedłożenia.

O przebiegu pierwszych formalnych posiedzeń obu Izb Rady państwa piszemy na innem miejscu. W posiedzeniach obu Izb nastąpi kilkudniowa przerwa, którą pojedyncze kluby parlamentarne użytkują na ukonstytuowanie się i wzajemne porozumienie. Dzienniki stawiają organizacyi prawicy jak najlepsze horoskopy, i twierdzą, że stronnictwo to wstępuje do nowej Izby skonsolidowane, wzmocnione i liczebnie znacznie silniejsze, niżeli w przeszłej kadencji.

W potwierdzeniu znanego nam doniesienia Pol. Corr. o nieślaskawem przyjęciu przez Najj. Pana biskupa Strossmayera, pisze urzędowa *Agramer Zeitung*: *Pozor* w listach z Pożegi stara się przekonać swoich czytelników, iż biskup Strossmayer podczas pobytu Monarchy w Pożedze, doznał bardzo uprzejmego ze strony J. Ces. Mości przyjęcia. Wobec tego, na podstawie dokładnych informacyj, możemy donieść, iż wszystkie osobistości, które miały szczęście w otoczeniu Najj. Pana przebywać, wyniosły to wrażenie, iż biskup Strossmayer widocznie i niejednokrotnie spotkał się z objawami Najwyższej nieślaski.

Przeciw licznym komentarzom, jakie pojawiły się w dziennikach z okazji krótkiego pobytu Najj. Pana na terytorium krajów okupowanych, występuje praska *Bohemia*, w inspirowanej widocznie korespondencji, jak się wyraża *Presse*, w której powiedziano, iż skutkiem tego pobytu nie stało się zgoła nie takiego, co by nie dało się pogodzić z prawno państwowym stosunkiem prowincji okupowanych. Dla polityków, którzy dotychczas trapią siebie i innych pytaniami, co do terminu i trwałości okupacji austriackiej, pojawienie się Monarchy na ziemi bośniackiej mogłoby mieć znaczenie demonstracyi a to w tym duchu, iż tym sposobem został ponownie zamantestowany zamiar nie wypuszczenia już więcej z rąk zarządu obu prowincji.

Dla bystrzejszych polityków, już przed pojawieniem się bośniackiej deputacyi w Pożedze i przed odwiedzinami Monarchy w Brodzie Bośniackim, było rzeczą nieulegającą żadnej wątpliwości, iż okupacja nie jest prowizoryum i że nie wytknięto jej bynajmniej czasowych granic. Turcy mężowie stanu napierają bezustannie na Anglię, aby odpowiedziała na pytanie, kiedy ukończy się w Egipcie okupacja angielska; do austriackich mężów stanu natomiast nie zwrócono się nigdy z podobnem zapytaniem względem okupacji Bośni i Hercegowiny, co jest dowodem, iż w Konstantynopolu pogodzonej się stanowczo z myślą trwałą okupacji. Wobec podobnego stanu rzeczy kwestya, czy i kiedy okupacja zostanie zamieniona w aneksję, schodzi do kwestyi czysto formalnej, nie mającej istotnego znaczenia. Różnica pomiędzy okupacją a aneksją, z początku zdawała się być wielką, z czasem drobniła a powoli znikła zupełnie. Silny i stanowczy sposób, w jaki Austria zorganizowała zarząd w prowincjach okupowanych, nie może nikogo naprowadzić na myśl, iż chodzi tu o czasowe tylko, na rachunek innego państwa panowanie.

Polityczne położenie opanowane jest obecnie prawie wyłącznie wypadkami w Bułgarii i Wschodniej Rumelii, o których donieśliśmy obszerniej na innem miejscu. Tutaj zamieszczamy jeszcze tylko pismo, jakie otrzymuje *Presse* ze strony jak najlepiej poinformowanej.

„W Wiedniu, Petersburgu i Berlinie — mocno byli zdziwieni wypadkami we Wschodniej Rumelii, które spadły zupełnie niespodzianie. Wprawdzie już zeszłego roku nadchodziły z Rumelii petycje o połączenie, wprawdzie deputacye rumelskie przebiegały całą Europę, nikt jednak nie chciał ich przyjąć, nikt nie brał rzeczy na serio. Wiedzano w rawdzie, iż przygotowuje się ruch w Rumelii, nikt jednakże nie sądził, aby mogło nastąpić tak rychłe rozwiązanie.

„Podróże, jakie przedsiębrał niedawno książę Aleksander, jego konferencje z hr. Kalnokym i Giersem, nie budziły u mocarstw żadnego podejrzenia, wiedzano bo-

W Teatrze hr. Skarbka.
We Srode dnia 23 wrzesnia 1885.
Po raz pierwszy:

Interregnum w domu

Komedia w 3 aktach, oryginalnie wierszem napisana przez J. K. S.

Czebnik p. Ruskowski
Stolnik p. Frenkel
Stolnikowa pni Nowakowska
Starościna Zofia pni Stachowicz
Hanusia, bratanka Stolnika pna Pysznikówna
Władysław, brat Hanusi p. Woleński
Neuburg, rotmistrz p. Żelazowski
Michał, młynarz p. Zboński
Wojciech, służyący p. Starzewski
Kilka osób z ludu. — Rzecz dzieje się w Wielkopolsce, w domu Stolnika w 1656 r. w czasie szwedzkiego na Polskę najazdu,
Reżyser p. Apollo Lubiez.

Początek o godzinie 7mej wieczorem.

Przyjechali do Lwowa dnia 23 wrzesnia 1885.

Hotel George'a

Pp. E. Lityński z Litwinowa. R. Wojciechowski z Wielopola. H. Lisicki z Kalinowa. D. Trzeciak z Taurowa. W. Barański z Ropczyca. A. Fedorowicz z Wiednia. Dr. Leo Doller z Wiednia.

Hotel Francuski

Pp. K. hr. Drohojewski z Krukienic. I.

Czerwiński z Krakowa. L. Kastory z Podhajec. I. Dworzak z Łuki. J. Löwinger z Wiednia.

Hotel Europejski

Pp. Dr. S. Smal-Stocki z Czerniowiec. I. Kolinek z Wiednia. G. W. Normandy z Rumunii. R. E. Jaur z Rumunii.

NADESLANE.

Zaproszenie do prenumeraty na dziennik polityczny, społeczny i literacki p. t.

„Chwila“

Wychodząc z zasady, że nie ma takiej sytuacji społecznej lub politycznej, w której by działać nie można było, rozpoczynamy w Warszawie z d. 1 października r. b. wydawnictwo „Chwila“ której zadaniem będzie budzić tę działalność i rozwijać ją na podstawach rozumnych i legalnych.

Trzeźwość, liczenie się ze stanem rzeczy, szukanie innych, nowych dróg do urzeczywistnienia celów ogólnego znaczenia, oto program nowego dziennika.

Warunki prenumeraty w państwie Austriackim: Rocznie zhr. 15 — półrocznie zhr. 7 50 — kwartalnie zhr. 3 75 „Chwila“ więc będzie najtańszym z „wielkich politycznych dzienników“.

Redaktorzy wydawca
Walery Przyborowski.

Prospekta szczegółowe i numer okryzowy wysyłają się na każde żądanie. Adres dla korespondency: Redakcja „Chwili“ w Warszawie — Podwale Nr. 12. (6185 2—3)

Dr. H. Schramm

docent chirurgii w uniwersytecie Jagiellońskim.

b. asystent prof. Mikulicza,

mieszka przy ul. Halickiej 1. 20, I. piętro i przyjmuje chorych od 3—5 popoł.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatorium c. k. Uniwersytetu we Lwowie) z dnia 23 wrzesnia 1885 o 7 rano.

Barometr 744.43 mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 10.2°C. Psychrometr wilgotny 8.8°C. Prędkość pary 7.6 mm. Wilgość 82%. Zachmurzenie 4. Wiatr W. 2 Ozon 8. Temperatura powietrza 8.2°C.

Barometr idzie w górę. Stan barometru nad poziomem morza 769.93 mm. Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 21°C. Najniższa temperatura w nocy 9.7°C. Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0 mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

Z obserwatorium c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie

φ = 49°50' λ = 41°41' w. = 340m,5.

Dla 24 wrzesnia 1885

E. — 8 m 6 s, 0, 12 h 13 m 40 s, 17 h 51 m 0 s. Zachód słońca 23go wrzesnia o 5h. 54m,4 wschód o 17h. 51m 0 s.

We wrzesniu nastąpi ostatnia kwadra księżyca 1d 18h 50m; now 8d 10h 19m; g 10d 15h 50m; p 11d 19h 50m; s 12d 21h 30m.

Księżyc będzie się znajdował w punkcie przyziemnym (Perigeum) 6d 3h 5, w punkcie odziemnym (Apogeum) 17d 23h 5.

Równanie czasu będzie przez cały wrzesień ujemne, wskutek czego zegary słoneczne wyprzedzać będą zegary zwykłe o ilość E. w prawdziwej południe. Średni stan barometru zredukowany do poziomu Adryatyku jest dla Lwowa 763 mm; średni stan temperatury 14°C.

Table with 4 columns: 22 wrzesnia 1885, 2h, 9h, 11h. Rows include: Stan barometru w milimetrach, Stan termometru suchego w st. Cels., Stan termometru wilgotnego w st. Cels., Prędkość pary w powietrzu w milimetrach, Wilgotność powietrza względna w %, Stan nieba, Kierunek wiatru, Moc wiatru, Ilość opadu mierzonego o 2h 0mm, deszcz, Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 15, Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. 10, Elektryczność powietrza, woltów.

Prognoza na dobę następną od 12h w południe 23 wrzesnia 1885.

Przy wietrze zachodnio-południowym temperatura się podnosi, niebo prawie czyste, wilgość powietrza normalna; pogodnie.

Genek lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 23 wrzesnia 1885.

Table with 4 columns: Akcje za sztukę, Listy zastawne, Obligacje, Monety. Rows include: Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k., Kol. lwow.-czar.-jas. po 200 zł. w. a., Banku hip. galic. po 200 zł. w. a., Banku kred. gal. po 200 zł. w. a., Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a., Tow. kred. gal. 4 pr. w. a., Banku hip. galic. 6 pr. w. a., Banku kred. galic. 5 pr. w. a., Listy dłużne g. Z. kr. w. a., Listy dłużne g. Z. kr. w. a., Obligacje, Monety.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 21 wrzesnia 1885.

Table with 4 columns: I. Dług państwa, II. Obligacje, III. Akcje, IV. Losy. Rows include: Jednolity dług państwa w banknotach, Jednolity dług państwa w srebrze, Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k., Czeski, Bukowiński, Galicyjski, Niższej Austrii, Siedmiogrodzki, Węgierski, Bank Anglii, Bank Austro-węgierski, Bank Albrechta, Banku hip., Gal. bank. d. han. i prz., Północna kolej, Kol. Kar. Ludw., Lwów-Czern. kolej.

Table with 4 columns: V. Listy zastawne losowane, VI. Obligacje z prawem pierwszeństwa, VII. Losy. Rows include: Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicji i Bukowiny, Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w. a., Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr., Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr., Gal. Tow. kred. w. a. po 5 pr., Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr., Banku austro-węgierski po 5 pr., Węg. Tow. ziem. ake. po 5 1/2 pr., Kol. Albrechta, Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów, Kol. pol. po 100 zł. m. k., Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881, Kol. Lwów-Czern.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884, Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a., Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a., Tow. żegl. par. na Dunaju, Keglevicha, Losy miasta Krakowa, Pożyczka miasta Lubliany, Pożyczka miasta Budy, Pańskiego.

Table with 4 columns: Kurs złoty, Bank krajowy, Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej, Telegrafowany kurs wiedeński. Rows include: Duk. cesarski men., Korona, 20-frankówka, Rossyjski imperyal, Talar związkowy, 6 pr. obligacje pożyczki krajowej, 4 1/2 pr. obligacje pożyczki krajowej, 5 pr. oblig. komunalne banku kraj., 4 1/2 pr. krajowe listy zastawne, Jednolity dług państwa w banknotach, Renta w złocie, 5 pr. austr. rent. marcowe, Akcje banku wiedeńskiego, Londyn, Srebro, Napoleondor, Duk. cesarski men., 100 marek niemieckich.

Kuratele.

- L. 5810. (6204 3—3) Dla marnotrawcy Filipa Herra ze Stadel kuratorem J rzy Nahrang ze Stadel. C. k. sąd powiatowy Stary-Sącz, dnia 31 lipca 1885.
L. 1348. (6163 3—3) Dmytro Seniuk z Kamionki Hołe zostaje jako marnotrawca wzięty pod kuratelę. Kuratorem ustanawia się Tymka Zychaję. C. k. sąd powiatowy Rawa, dnia 14 kwietnia 1885.
L. 49610. (6209 3—3) C. k. sąd p. m. d. dla miasta Lwowa i jego przedmieść w sprawach cywilnych podaje niniejszem do powszechnej wiadomości że Piotr Słusarczyk prowizoryczny hamownik c. k. uprzyw. kolei Karola Ludwika za umysłowo chorego uznany został i że dla niego Jana Bukalskiego kuratorem ustanowiono. Lwów, 2 wrzesnia 1885.

Wyroki prasowe.

- L. 15119. (6272) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy § 489 i 493 sp. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 16 czasopisma „Pszczółka“, z dnia 8 wrzesnia 1885, pod napisem: „Zjazd w Kromieryżu“ zawiera znamiona zbrodni, z § 65 i występku z § 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego

- wego konfiskata tego czasopisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. We Lwowie, dnia 17 wrzesnia 1885.
L. 14878. (6271) C. k. sąd krajowy wyższy w Lwowie riszyt pod dnem 9 wrzesnia 1885, cz. 22127, szczo osnowa artykułu umieszczonego w dodatku do czasopisy: „Słowo“, nr. 86 z d. 22 sierpnia 1885, pod napisem: „Apolohija syniwoła wiry wselenjskiej cerkwy“ misyit w sobi znamena prowiny z §. 303 z k. i że protyge zarządza czerez c. k. Prokuratoriju derżawnuju konfiskata jest usprawiedliwionna i szczo dalsze rozpostranie tohoż artykułu jest wzboronene. C. k. sąd krajowy karny. Lwów, 13 wrzesnia 1885.
L. 14610. (6173) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 90 czasopisma „Słowo“ z dnia 3 wrzesnia 1885, pod napisem: „Peczalnoje czwistie“ zawiera znamiona zbrodni z §. 65 lit. a. u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. We Lwowie, dnia 9 wrzesnia 1885.
L. 15156. (6273) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493

- sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 267 czasopisma: „Nowy Proom“ z dnia 12 wrzesnia 1885, pod napisem: „Polaky i Madiary“, zawiera znamiona występku z § 302 u. k., zatem usprawiedliwioną zarządza jest konfiskata tego czas. pisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. Lwów, dnia 19 wrzesnia 1885.
L. 14662. (6174) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonego w numerze 93 czasopisma „Dilo“ z dnia 5 wrzesnia 1885, pod napisem: „Memonto“ i pod napisem: „Dopysy z Dołyńskoho“ zawiera znamiona zbrodni, z § 63 u. k. i występku z § 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. Lwów, dnia 10 wrzesnia 1885.
L. 15167. (6274) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy § 489 i 493 sp. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 18 czasopisma „Gazeta Nadniestrzańska“, z dnia 15 wrzesnia 1885, pod napisem: „Dunajów w sierpniu 1885, zawiera znamiona zbrodni z §. 65 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego

- konfiskata tego czasopisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. Lwów, dnia 16 wrzesnia 1885.
L. 14663. (6175) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §. 489 i 493 sp. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 265 czasopisma „Nowy Proom“ z dnia 5 wrzesnia 1885, pod napisem: „Otołoski iz kraju — Iz zokowskoho“, zawiera znamiona występku z § 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. Lwów, dnia 11 wrzesnia 1885.
L. 14794. (6176) W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy § 489 i 493 sp. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w numerze 266 czasopisma „Nowy Proom“ z dnia 9 wrzesnia 1885, pod napisem: „Sama sebe żaba bjet“, zawiera znamiona występku, z § 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma. Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony. Lwów, dnia 13 wrzesnia 1885.

Obwieszczenie.

Z powodu rozpisania uzupełniającego wyboru trzech posłów na Sejm krajowy z ciała wyborczego większych posiadłości a to po jednym z okręgów wyborczych: **krakowskiego, sanockiego i stanisławowskiego**, ogłasza się niniejszem listy wyborców tych okręgów z nadmienieniem, iż reklamacye mogą być wnoszone do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie w ciągu dni czterech (14), licząc od dnia niniejszego ogłoszenia.

Reklamacye, wniesione po upływie tego terminu, nie będą uwzględnione.

Pełnoletni współwłaściciele dóbr tabularnych, uprawniających do wyboru w wzmiankowanych okręgach wyborczych, mają w celu wydania kart legitymacyjnych przedłożyć c. k. staroście w miejscu wyboru pełnomocnictwo, wystawione przez nich dla tego, którego do wyboru upoważnili.

Uprawnieni do wyboru stale w kraju zamieszkali otrzymają karty legitymacyjne wprost z urzędu. Tych zaś do wyboru uprawnionych, którzy w kraju nie mieszkają, wzywa się, aby zgłosili się o karty legitymacyjne do c. k. starosty w Krakowie, względnie Sanku i Stanisławowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 16 września 1885.

Lista

posiadaczy dóbr tabularnych, uprawnionych na mocy §. 8 sejm ord. wyb. do wyboru posła na Sejm krajowy w kurii wielkich posiadłości okręgu wyborczego

Krakowskiego.

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości
Adamska Florentyna	Czasław, Krzyworzeki, część Kumarniki, i część „Zarebki“ zwane.
Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Albrecht.	Kamecznica, Peweł mała, Rycerka, Sól z Wiedzią i Szarem, Ujsoły, Wieprz ad Żywicie c. att. Rystra, Bruśnik, Ciecina, Ciesiec, Czarnichów, Juszczyzna, Lipowa, Leśna stara i nowa, Międzybrodzie ad Żywicie, Milówka, Ostre, Pietrzykowie, Radzichów, Sienna, Słotwina, Żywicie stary, Trzesna, Zabłocie, Zadzięle, Zarzecze, Żabnica, Żywicie c. att. Hucisko, Isep, Jeleśnia, Korbielów, Koszarowa, Krzyżowa, Mutno, Peweł wielka, Przyborów, Przyłęków, Sporysz, Sopólnia wielka i mała, Świnia, Trzebinie, Bestwina, Bestwinka, Biała (przedmieście), Brzeszcze, Czaniec, Dankowice, Jawiszowice, Janowice, Kantów, Komonowice, Lipnik, Międzybrodzie lipnickie, Porąbka, Przeciężyn, Skidziń, Straconka, Wilezkowice, Maków z przyl. Biała, Grzechinia, Zawoja, Kojaszówka, Wieprzee, Juszczyzn, Osielce, Szydźina z adwokacją Sydźina i adwokacją Krysówka.
Atteslunder Anna	Pleszów.
Armałowice Feliks i Wiktorya	Bytomsko, Łąka górna.
Badeni Stanisław	Grąbie, Zymbrzeg, Branice c. att.
Bader Henryka	Garlica murwana.
Banach Jan	Mierzyn.
Baranowscy Józef i Maryanna	Trzebinia.
Baranowski Łucyan	Przewóz i Rybitwy.
Bartel Czesław	Jankowice.
Baum Ferdynand br.	Radocza.
Baumowa Walerya br.	Kopytówka, Brzezinka.
Bracia Miłosierdzia w Zebrzydowicach	Zebrzydowice.
Branicki Michał Władysław, 2 im. hr.	Słemień c. att. Gilowice, Kocień, Kurów, Las, Peweł, Pewełka, Słemień rychwaldski, Sucha c. att. Krzeszów, Lachowice, Kuków, Stryszawa, Sucha i Tarnawa.
Brandysowie Jan Stanisław Fryderyk, 3 im. i Wojciech Józef 2 im., małoletni.	Barwald średni, Brody, Brzeźnica c. att. Bugaj, Kalwaryja, Poręba, Przytkowice, Stanisław górny, Staw dworski w Barwaldzie dolnym.
Brandysa Stanisława Edmunda 2 im., mała spadkowa	Wielkie drogi, Wysoka.
Benedyktyniek konwent w Staniątkach	Ochmanów, Staniątki, Sucharska, Węgrzec, Podborze, Słemińsk, Zakrzów, Brzeźnica, Gorzków stary, Kółko, Podłęże, Łazy, Lezkowice, Chroś.
Bencze Atanazy	Kłęczany, Marszowice, Niegowice.
Bencze Justyna	Stróże, Borowa, Wola, Stróżka, Zakłęczyn, Zdonie.
Beym Albin	Sułków i Wola Sułkowska.
Bieliński Józef	Sursza, Klasno.
Biesiadecka z Rychlickich Michalina (dożywotniczka)	Skotniki
Biesiadecki Stanisław dr.	Łobzów, Gramatyka.
Bilińska Wiktorya, dożywotniczka	Raciechowice.
Błażowska z Drohojowskich Józefa br.	Półwieś, Ryczów, Wozniki, Żygodowice.
Bobrowski Karol hr.	Andrychów c. att. Sałkowie, Targowica, Wieprz, Brzezina, czyli Brzezinka.
Bobrowska Teresa hr. (dożywotniczka fund. Hallera)	Dwory, Monowice.
Bobrowski Wincenty hr.	Rudze, Trzebieńczyce.
Boguszewski Antoni	Strzelce małe, Szezurowa.

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości
Böhm Otfar	Janowice.
Boneli Karolina, Karol, Aleksander i Leopold	Jodłówka, Krzeczów i Rzezawa.
Brzeski Wiktor	Brzezie szlacheckie, Brzezie narodowe.
Brzeziński Dunin, Julian i Ewelina z Morawskich	Łaszany i Wola podłężańska.
Bzowscy Wiktorya (dożywotniczka), Julia, Stanisław, Marcelli i Aleksander	Zabawa, Podwale, Zdarzec.
Bzowski Bogusław	Lipnik, Zasań, Drognia z Bamowicami.
Bulowski Jerzy	Pisarszowice górne.
Burda Józef	Pisarszowice dolne.
Chałcarz Jakób ksiądz i masa spadkowa Jędrzeja Kozickiego	Chronów część „Kudelszczyzna“ zwana.
Chrzanowski Wojciech	Popędzyna,
Chwałibóg Wanda	Grojec, Zaborze, Przybysławice z przyl. Marcinkowice, Miechowicki małe z przyl. Sikorzyce, Ratnawa i Browar wojnicki.
Chwałibogowski Aleksander	Gaj z przyl. Katarbówka i Bryczyna Górna.
Czartoryski Marcelli ks.	Wola justowska.
Czerny Jan i Anna, Józef i Anna.	Bojanczyce.
Czetsch Lindenwald Karol	Bierzanów, Kaim.
Czetsch Lindenwald Herman dr.	Kobiernice.
Cystersów Konwent w Mogile	Czyżyny, Mogiła, Zesławice.
Dąbska z Niedzielskich Helena	Zaborów, Kwików i Pojawie
Dąbska Joanna	Zakrzów.
Dąbski Gustaw, Kon-tancya Sobolewska, Schenkerowie Joachim i Liebe	Oświęcim z przyl. Babice, Brzoszkowice.
Dąbska Marya	Kosowa i Chrzastowice.
Dąbska Salomea	Wojnicz z przyl. Łoponie i Zamoście.
Damask Zuzanna, Bziakowie Józef i Katarzyna, Ludowie Franciszek i Katarzyna, Błaszczkowie Jakób i Tekla, Eglinowie Stanisław i Anna, Truttowie Józef i Anna, Bartoszkowie Jan i Rozalia, Truttowie Michał i Anna, Ciszowie Jan i Maryanna	Lubomierz, Lubomierz część I. Osada w Lubomierzu zwana.
Darowskie Marya i Zofia	Mydlinki.
Dąbska Zofia z Łgockich	Jaśkowice.
Dębicki Juliusz hr.	Nieznanowice i Jaroszkówka.
Derasowie Józef i Katarzyna	Chorowice.
Dobner de Dobenau Karol	Barwald górny.
Dominikanów Konwent w Krakowie	Prądnik czerwony.
Drapasik Otylia, Madalska Helena, Sentschke Wiktorya, Höflberger Antonina Augusta Franciszka tr. im, Thurm Elżbieta i Thurm Gertruda	Boczów.
Drohojowska Wiktorya	Lereze górne, Zarzyce.
Dunikowski Adam	Wojakowa Rajbrat.
Dunin z Bobrowskich Albina	Głębowice dolne, Chocznia
Dunin Stanisław	Gierałtowicki.
Dydyński Maryan	Raciborsko z przyl. Witkowice.
Dziekan katedralny krakowski	Kobyłany z przyl. Brzezinka.
Dzięcielowski Maksymilian i Ksawera	Korabniki górne i dolne.
Enz Konrad, Enz Marya, Pilchowie Wojciech, Marya, Jakób i Julia	Pierzchów i Pierzechowice.
Etterlein Władysław i Olga z br. Gostkowskich	Górka.
Etterlein Zygmunt	Niezdów.
Franciszkanek konwent świętego Andrzeja w Krakowie	Regulice, Dziekanowice, Sudole.
Feil Józefa	Podolany, Zręczyce.
Feintuch Stanisław	Przegorzały szlacheckie.
Fihauer Stanisława, Grosowa z Fihauerów	Gdów VI i VII scheda.
Róża, Gross Franciszek, Fihauerówna Bogumiła małoletnia, Fihauera Henryka mała spadkowa, Liebenheimer Jakób, Hellera Leiby masa spadkowa, Habichtowie August, Henryka, Władysława, Kazimierz i Ernest małoletni	Komorniki
Fink Adam	Więkowice, Dulowa, Karniowice, Młoszowa.
Flakiewicz Juliusz	Kańczuga.
Foltalski Feliks	Ostrów szlachecki z przyl. Komarów.
Galicyski bank dla handlu i przemysłu w Krakowie	Cerekiew Beszów, Czasławice.
Grabezyńska Michalina	Konary.
Grabowskie Felicya i Zuzanna	Jaworzno z przyl. Długoszyn i Podłęże, Bieczyna folwark i wieś, Dąbrowa narodowa, Szezakowa, Jeleń z wójtostwem Lusowice i góra luszczowska, Ciężkowice wieś i folwark.
Gwarectwo Jaworznickie	Łapanów.
Giebułtowscy Konrad i Helena i Wnorowski Adam	Plaża z przyl. Nieporaż i Obłaszi.
Glasowie Jakób i Dawid	Sufczyn.
Goldberg Juda	Jurków, Tworkowa i Wytrzyńska.
Goldberg Ozyasz	Bodzanów.
Goldmanowie Abraham i Hinda	Brzeźnica, Marcyporeba, Wysoka, Łgota.
Gorezyński Bronisław	Marcyporeba część Nowe dwory.
Gorezyński Józef	Stryszowska i Dąbrówka.
Gorezyńska Rozalia	Sawa.
Gorezyńska Marya	Łgota część.
Górkiewicz Czesław	Witanowice dolne.
Górkiewicz Jan	Lusławice małe.
Gostkowska Walerya br.	Tomice, Frydrychowice.
Gostkowski Aleksander	Okocim, Pomianowa, Nowa wieś.
Götz Jan	Wola Nieszłowska.
Gross de Rozenberg Karol	Trzebieńka z przyległ. Górka, Miechów i Włóś pod lasem.
Grudziński Stefan dr. i Marya Róża 2 im. ze Szrederów	Kobylec części Borowiecka i Studzianka zwana.
Grzesicy Jan, Barbara matka, Józefa i Barbara córka	Szczygłów, Dzierzawiny.
Gumpłowicz Elias	Facimiech, Krzęcin.
Günther Antoni	Dołęga.
Günther Jadwiga, Justyna i Wanda i Günther Władysława masa spadkowa	Malec.
Hampel Karol	Polanka, Haller, Gołuchowice.
Haller Władysław	Jurezyce.
Haller Hallenberg Henryk	Czyżów, Zboczyce.
Haldziński Antoni	Zborówek.
Heer Jędrzej i Helena	Krzyszkwowice, Rząska.
Herliczka Karol	

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości	Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości
Hom Andrzej	Twierdza ad Wieprz.	Monderera Abelarda, masa spadkowa	Nieszkowice, Buszyna, Sokółki i Kopaniny
Homolacowie Wilhelm, Edward, Bronisław i Klementyna Grodzicka	Gnojnik, Gnojnik część Gołuchów czyli Go- łuchowszczyzna zwana	Monderer Efraim	Górka część.
Homolacz Stanisław	Balice, Lewniawa, Dąbrówka, Dębina.	Monderer Izak	Zatoka z Wolą.
Horn Nepomucena	Borek Fałęcki.	Morawskiej I voto Badeniowej z Wężyków	Gierczyce.
Heroch Kajetan br.	Siepraw i Kawęcin.	Heleny, masa spadkowa	Wadów.
Hoszowska Emilia i masa spadkowa Kon- stantego Hoszowskiego	Chełm.	Morawiecki Wojciech	Kunice.
Humberg Karol	Hałeczeń.	Morawski Wiktor	Brzazowice z Popowicami.
Ilaickiego Michała masa spadkowa, Koz- ckiego Andrzeja masa spadkowa	Chronów część „Łopuszna Kudelszczyzna zwana.	Müaz Szymon, Tobiasz 2 im., Pomeranz	Wokowice część, Grunta z dóbr Wokowice wydzielone zwana.
Jakubowicz Mieczysław, Honorata z Jakubo- wiczów Balkowa, Stanisław, Władysław	Sosnowice i Łęcze część.	Jakób, Gleischer Herman, Batscher Men- del	Kleczka dolna i średnia.
Jakubowicz i Franciszka z Jakubowiczów Matyasowa	Starawieś górna.	Neumayer Franciszek	Roków z folwarkiem Swoboda, Witanowice część.
Janisch Antoni i Franciszek małoletni	Kurlikówka.	Neymayer Karol, Józef 2 im.	Bogucice, Strumiany, Kokołów, Czarnocho- wice, Śledziejowice, Zabawa.
Jakubowski Saturnin dr.	Ujazd.	Niedzielski Stanisław	Balin.
Jałbrzykowski Zygmunt	Frydrychowice część Palkowszczyzna Ru- tkowszczyzna recte Wielki Dwór zwana.	Niemczewski Franciszek	Podjasień z przyl. Rybie stare.
Janisch Karol	Starawieś dolna.	Niwicka z Gostkowskich Wanda	Zawada
Jankowski Karol	Międzybrodzie koblernickie.	Niwiecy Władysław, Karolina, Marya, Euge- nia, Zygmunt i Szybalska z Niwickich	Modlniczka, Zabierzów, Grotowa, Jezierz- nany, Olszanica, Wałowice, Zwierzyniec, Bibice, Lubocza, Czatkowice.
Jankowscy Robert, Karol ojciec i Karol syn	Prądnik biały.	Leokadya	Kawiec czyli Kawic, Kawiec Krukowski.
Jaroszewski Władysław	Bieńkowiec.	Norbortanek konwent w Krakowie (na Zwie- rzyńcu)	Mistrzowice.
Jasińscy Sylwester i Aniela	Dębno, Biadoliny szlacheckie, Jaśleń, Perła, Sterkowice, Wola dębna.	Oraczewscy Edmund, Stanisław, Helena i	Włosienica.
Jastrzębski Edmund	Krakoszwice.	Bzowska Emilia	Czechówka.
Jaworski Jan	Prussy.	Ostrzeszewiczowie Kasper i Stefania	Kamionna, Pasierbiec.
John August	Sidzina.	Oświecimskie probostwo	Bolechowice.
Jordanowa Franciszka	Więkowice, Grabna, Rudka.	Ożegalski Józef	Libertów.
Jordanowej Apolonii masa spadkowa	Bieńczyce.	Ożegalska Jadwiga	Tonie.
Jordanowa Apolonii masa spadkowa	Bronowice małe.	Padlewscy Józef i Amalia	Podolany.
Kraków probostwo św. Floryana	Rączna, Prądnik czerwony, część.	Paszkowscy Leon i Franciszek dr.	Sobolów.
Kraków kościół P. Maryi	Piaski, Drużków.	Pawełka Józef	Przybradz część I. II.
Kraków szpital św. Łazarza	Poznachowice, Bięgoszówka.	Pęgowskiego Władysława masa spadkowa	Buczówce, Łędygowice, Mikuszowice, Ry- barzewice, Szezyrk, Wilkowice.
Krasucki Antoni	Zegarłowice z przyl. Kwasowice, Bigoszów- ka i Krzesławice.	Pleszowski Jan	Rajeza.
Kałużski Bolesław	Bielany, Mników, Mników	Primavesi Klementyna masa spadkowa	Górka osiecka.
Kałużski Stefan	Kamień, Przeginia duchowna.	Primavesi Teodor	Ruszcza z przyl. Kępa rusiecka i Przylasek rusiecki, Zagroda w Olszynach od Bran- nice.
Kamedułów klasztor na Bielanach	Sulechów i Zasłów	Popiel Konstanty	Zielonki część.
Kanonicy Laterański w Krakowie	Bosutów, Grzenbałów, Raciborowice, Witko- wice, Rudawa, Głębinów.	Popiel Zofia	Zhydniów I. II.
Krakowskie biskupstwo	Czerna, Paczółtowice, Siedlec z przyległ. Zbik.	Popielowa z Wiercińskich Paulina	Liplas i Wiatowice część Osada I. Sojka zwana.
Krakowska kapituła katedralna	Moszczanica c. att. Koniz ad Moszczanica, Łysina, Szczurowa, Rząchowa.	Popielowa Marya	Spytkowice, Miejsce, Bachowice, Brodło, Czer- na, Czyżówka, Filipowice, Frywald, Grajce
Karmelitów konwent w Czerny	Barczków.	Popławska Auna	Krzyszowice, Łgota, Mirów, Myślachowice
Kępińska Anastazy	Niedary, Uście solne.	Potocka z Branickich Katarzyna hr. doży- wotniczka	Nielepice, Nowa góra, Oklesna, Ostreżnica, Pisary, Psary, Rudno, Siersza, Tenczynek
Kisielewski Felicyan	Sławkowice.	Potockiej Julii hr. masa spadkowa	Wodna, Wola Filipowska, Zales, Zary, Dubie, Baczyn, Brzoskwinia, Budzyn, Cho- lerzyn, Chrosno, Motawica, Russocice, Gradziska.
Kriegshaber Karolina	Olszyny, Roztoka, Sukmanie.	Przychocey Anna i Franciszek br.	Wyciąże,
Kwieciński Józef	Borek szlachecki i część dóbr Borek szla- checki, Rogoszczyzna i Grabiańszczyzna zwane.	Plessnerowie Józef i Henie	Bilczyce, Surawki.
Kochanowska Ludwika	Głogoczów.	Radomska Felicya z Marynowskich	Łazy.
Konopka Andrzej br.	Wrząsowice.	Religijny fundusz	Tarnawa.
Konopkowie Teresa, Stefan, Justyna, Micha- lina, Seweryna, Stanisława, Klementyna małoletni i Stefania Konopka	Mogilany, Kuleszów.	Potockiej Julii hr. masa spadkowa	Bukow, Gołkowice, Kostrze, Opatkowice, Brzozów, Samborek, Sidzina, Tynieć, Łą- czany, (Pozowice) Siedliska, Uszew, Bie- siadki, Doły, Jaworsko, Sanioły, Łysa góra, Porąbka Uszewska, Ruda, Zawada, Zarków, Niepołomice, Chobot, Bogucice, Damienice, Drwinia, Grobla, Kolanów, Mikuszowice, Okulice, Swiniary, Trawni- ki, Wola Drwińska, Zabierzów, Zabierzow- ska Wola, Targowisko, Wola batorska, Książnie, Si dlec, Chełm, Łepezyce, Wy- zyce, Bełno, Trzciana.
Konopka Henryk br.	Modlnica wielka.	Przychocey Anna i Franciszek br.	Kąty, Druszków pusty, Grabie.
Konopka Stefania	Tomaszowice, Podskolany.	Plessnerowie Józef i Henie	Węglówka, Wierzbiana, Wiszniowa.
Konopka Julian	Zakliczyn.	Radomska Felicya z Marynowskich	Ochodza i Stanisław.
Konopka Roman	Frydrychowice część Kluszczyzna czyli Szwarcowizna zwana.	Religijny fundusz	Inwald, Zagórnik.
Kopf Józefa	Jareszewice, Zaskowce i Wojtostwo Miko- łaj, Gorzeń dolny.	Rogojski Leonard	Górka narodowa.
Kozioł Paweł syn	Kozy.	Romer Feliks hr.	Rybna.
Krobicka z Fischerów Lucyna	Nidek górny, średni i dolny.	Romerowa Eugenia	Rakowice.
Kłuska Malwina	Mętków, Wycietzów.	Romer Adam hr.	Osiek, Papierania wasz wiecka, Konieczny włociański, Repowiki, średni i dolny.
Kotlasowa z Gurniaków Olga, małoletni O- skar, Berta i Paweł Gurniakowie i Berty	Falkowice, Gdów, Kędzierzynka.	Roztorowski Feliks	Proszówka z przyl. Krzyżanowice małe.
Kotlasowa z Gurniaków Olga, małoletni O- skar, Berta i Paweł Gurniakowie i Berty	Bujaków, Bulowice, Heczuarowice, Nowa wieś	Roztorowski Feliks	Płoki.
Łącka Antonina	Spytkowice, Pychowice, Dębniaki, Rybaki.	Roztorowski Feliks	Łusina.
Łancorońskiego Wiktora hr. masa spad- kowa	Przybyrów, Łęki, Ruda, Rysie.	Roztorowski Feliks	Kossocice.
Lariss Edmund br.	Wrępie z przyl. Michale, Radziejów.	Roztorowski Feliks	Kleczka górna.
Lasocki hr. Czesław	Wola przemyskowska.	Roztorowski Feliks	Witkowice.
Łasiński Franciszek	Lipnica górna i dolna, Lipnica murowana i Królówka.	Roztorowski Feliks	Wielka wieś, Miłówka.
Łasko Wincenty	Krzysztoforzyce.	Roztorowski Feliks	Kurdwanów, Wola duchacka
Lasko Wincenty	Tymowa część Bałkowszczyzna, Pawłow- szczyzna i Baszówka zwane i Tymowa scheda I i II.	Roztorowski Feliks	Zdrobec z przyl. Isep.
Lebowski Stanisław	Karniów.	Roztorowski Feliks	Łąka dolna.
Leduchowski Antoni hr.	Nizowa, Winiary, Hueisko, Rudnik.	Roztorowski Feliks	Niewiarów.
Łempicka z Michałowskich Marya	Chrzanów, Libiąż mały, Kąty.	Roztorowski Feliks	Krzyworzeka.
Łgocki Kazimierz i Kamila	Bieńkówka, Bogdanówka, Borzęta, Bysina, Dolna wieś, Jastienica, Krzczonów, Krze- szów, Lubień, Peim, Polanka, Rudnik, Stróża, Tenczyn, Trzebunia, Więciórka, Zawadka, Przegorzał część.	Roztorowski Feliks	Alwernia, Poręba.
Lipezyńska Marya	Chronów, część Gorbezczyzna zwana.	Roztorowski Feliks	Jugowice.
Lipowski Adolf br.	Serejowice, Dąbrowa.	Roztorowski Feliks	Świnna poręba.
Löwenfeld Henryk	Tworkowa, Markowa, Jurków, Wytrzycka	Roztorowski Feliks	Bęczalka, Krzywaczka.
Lubomirska Cecylia ks.	Krzyszowice.	Roztorowski Feliks	Kaszów, Liszki, Śmierdzące, Nowa Wieś, szlachecka.
Łucki Leon	Brzezowa, Wieruszycze, Wola Wieruszycza, Wesołów.	Roztorowski Feliks	Zielonki.
Machalski Maksymilian dr.	Bolechowice, Karniowice i Zagorzany.	Roztorowski Feliks	Prokocim.
Marass Adam	Pawlikowice, Roznowa, Taszyce i Mietniów część Osada za Laskowcem zwana.	Roztorowski Feliks	Osieczany
Matejko Jan	Okrajnik, Oczków, Łękawica.	Roztorowski Feliks	Panraszkowice.
Matejko Jan	Sanka.	Roztorowski Feliks	Jawczyce.
Meisner Tytus	Rychwałd z przyl. Piekary.	Roztorowski Feliks	Głębowice górne część.
Merezyński Emil dr.	Wrózeniec.	Roztorowski Feliks	
Mieroszewski Sobiesław, Krzysztof 2 im. hr.	Jasiń, Grady, Kopaliny, Wyków, Zagórzycze.	Roztorowski Feliks	
Miętuszczyńska Aniela	Baczyn, Budzów, Harbutowice, Jastrzębia, Izdebnik, Lanckorona, Leńnica, Paleza, Zakrzów, Burtowice, Jachówka, Sułko- wice.	Roztorowski Feliks	
Michałowscy Antoni i Leokadya	Krzyszówce i Zawada Szembek.	Roztorowski Feliks	
Migula Oswald		Roztorowski Feliks	
Milieski Alfred		Roztorowski Feliks	
Mogiła rz. k. probostwo		Roztorowski Feliks	
Mondererowie Jakób i Hermina		Roztorowski Feliks	
Montleart Maurycy ks.		Roztorowski Feliks	
Montleart Augusta ks., masa spadkowa		Roztorowski Feliks	

Imię i nazwisko wyborecy	Nazwa tabularnej posiadłości	Imię i nazwisko wyborecy	Nazwa tabularnej posiadłości
Suckoń Paweł Szepepanowski Aleksander Szezyborowscy Walenty i Maryanna	Rzaska szlachecka. Bolecin. Frydrychowice, część Lelowszczyzna i Hebdowszczyzna zwana.	Dzieduszycka z Ostaszewskich hrab. Engelmajer Mojżesz	Jasionów. Boberka i Boberka część Łazowszczyzna zwana. Krywka i Skorodne część Chodak zwana. Makowiska. Czarna. Karlików, Nowosielec, Gniewosz, Tokarnia, Wola piotrowa.
Szumańczowska Florentyna Szumski Leopold Targosz Tomasz Tetschel Franciszek Thencowie Antoni i Zuzanna Trembeckie Klementyna i małoletnia Stefania	Czulice. Filipowce z przyl. Dogale. Przybradz część folwark Świnka zwany. Jaszczurowa, Jamnik i Muchacz. Czaniec mały czyli folwark Łężna. Zelezyn.	Feller Jossel Fihauer Stanisław małoletni Galicyjski bank hipoteczny we Lwowie Gaiewosz Feliks	Targowiska przyl. Łężany i Widacz. Grażiowa, Krzywe, Trzećianiec. Tyrawa wołoska. Baidy, Jaszczew, Moderówka. Dziurdziów. Szezawne. Bzianka, Mehawa.
Trzeciak Henryk Tomaszewska z Fihauerów Leokadya i Darowska z Fihauerów Anastazy Tomalikowski Antoni Turnau Henryk Wątopek Piotr Weisenbachowie Kamil Anna i Eugenia małoletnie. Wężyka Leonarda masa spadkowa	Dąbrówka morska Stadniki.	Gołaszewska Marya z hrab. Załuskich Gniewosz Stanisław Gołkowsy Bolesław i Wincenta Gorayski August Gostwicki Franciszek Grobowski Michał Grodzicki Leon Piotr 2-ga im. Grossinger Mariem Grossinger Hersch	Baligród, Bystre, Lisowice, Huszowice, Raba, Stężnica, Roztoki dolne. Jaćmierz, Posada jaćmierska górna i dolna. Chmorówka. Jawornik ruski dolny części „Przysada“ zwane. Wisłok wielki. Lukowe.
Wężykowa Ludwika z hr. Zelańskich	Wesołów. Brzezowa, Dobezyce, Kornatka. Gruszów. Sieradzka Zonia.	Grotowski Leon Grotowski Zygmunt Grünhaut Neche	Grabówka górna i dolna. Turzańsk i Wisłok. Brylików, Kleofaszówka. Pielnia, Jędruszkowce i Przybyszów. Czarna. Osiek. Leszczawa dolna. Głębokie.
Wieliczko Brygida Wilkoszewski Awit Wilkoszewski Stefan Wiśniewski Romuald Wiśnicz probostwo rz. k. Wiśniowska Apolonia Wizytek konwent w Krakowie Włodka Romana masa spadkowa Włodkowie Zdzisław i Albina z Górzów	Benczyn, Kopytówka, Paszkówka, Łękawica c. att. Tłuczaw górna, Malejowa, Raba wyżna, Wysoka. Łągiewniki. Toporzysko. Bystra, Raba wyżna. Przebierzano. Stradomka. Wolica. Giebułtów z Trojadyem. Sycieczów. Dąbrowica, Chrzastowa, Wieniec i Podgrodzie, Gosprzydowa i Niewiarów i Podgrodzie część „Modrzejówka“ zwana. Janowice z przyl. Podbereże, Gierowa i Ładziele.	Hauth Józef, Piepes Jakób, Jekes Maurycy dr. Herzig Ihla, Chaja, Pineles, Freude Wechsler. Berta czyli Bina Spira, Józef Herzig i Samuel Herzig Hickiewicz Adolf Holländer Mendel Hołyński Jakób Horodyńska Leopoldyna Horowitz Samuel i Lazarus Maurycy Janiszewska z Maniawskich Klotylda Janiszewski Leopold Janowski Ferdynand, Janowska z Baranowskich Józefa i Janowskiego Eugeniusza masa spadkowa Janowski Zygmunt Jaworski Cyprian Jaworska Felicja i Nowodworski Piotr Jordan Józef Kakowski Jan Kraiński Władysław Kraiński Edmund Krasiecki Edmund hr. Kanner Abisch i Zofia	Wieliczko wielki. Grabówka dolna. Turzańsk i Wisłok. Brylików, Kleofaszówka. Pielnia, Jędruszkowce i Przybyszów. Czarna. Osiek. Leszczawa dolna. Głębokie.
Włyńska Michalina	Kościelniki z przyl. Wolica, Stanisławice z przyl. Wyciąże. Kościelce, Piła. Bielany i Łęki. Polanka wielka. Olsza, Piaski. Węgrze. Węgrzynowice. Rzeszotary. Zembrzyce, Skawce, Bodzoń. Nieprzeźnia. Cichawa.	Kanner Izaak Kawecki Antoni Klobasa Wiktor, Szymon, Józef Wojciech Karol 5-ga im. (przez kuratora) i Karol Klobasa Kobuzowski Mieczysław Kohna Jakóba i Józefa firma handlowa	Falejówka. Sielnica. Malawa z przyl. Olszanica. Zboiska. Niebocko. Leszczowate Lisko z przyl. Międzybrodzie, Mrzygłód, Olechowce, Tyrawa solna, Żahutyn. Dubiecko z przyl. Przedmieście i Czerwonka Łohieć, Dydiowa. Zeglec.
Wodziecka Marya hr. z hr. Potockich	Boleń. Rajsko. Zelezyn. Harmęże. Kępanów. Chabówka, Poniec, Rabka, Rdzawka, Skomielina biała Stenne, Zaryte, Bielanka, Raba wyżnia, Sieniawa, Naprawa, Skawa.	Konarski Stanisław hr. Konarski Henryk hrab. Kornreichowie Szymon, Süßman i Berek Korwin Jan Kowalski Stanisław	Draganowa, Łęki, Sulistrowa. Smolnik z przyl. Ruskie, Cyryńskie, Pasieczne i Berehy i Smolnik część Obszar gruntów tartaku parowego w Smolniku zwana. Lutowiska, Sliwnica górna, Zamek w Dubiecku. Chrewtz przyl. Olchowice, Leobrat, Zasanie. Wolica Wulka. Jureczkowa. Bireza, Bireza II., Korzeniec, Korzeniecka wola, Nowa wieś, Krępak. Witryłów. Guzikówka. Trepca, Zabłotec. Swierków czyli Swierzków także Świerchowa czyli Swierkowa zwane.
Wodziecki Antoni hr. Wrotnowski Antoni Wysocki Józef Zakaszewska Julia Zalescy Stanisław i Wanda Zapolski Czesław Zawadzka Bronisława z Żelechowskich Znamięcka Teofila Zelichowski Stanisław Zeliński Kazimierz Zeleński Stanisław	Boleń. Rajsko. Zelezyn. Harmęże. Kępanów. Chabówka, Poniec, Rabka, Rdzawka, Skomielina biała Stenne, Zaryte, Bielanka, Raba wyżnia, Sieniawa, Naprawa, Skawa.	Kanner Izaak Kawecki Antoni Klobasa Wiktor, Szymon, Józef Wojciech Karol 5-ga im. (przez kuratora) i Karol Klobasa Kobuzowski Mieczysław Kohna Jakóba i Józefa firma handlowa	Nienaszów. Dobieszyn. Jodłówka z przyl. Kozłowa, Nasalowa i Wójtowstwo jodłowskie. Ladzin z przyl. Zmysłówka. Bażanówka. Tworylne. Zasław. Czaszyn, Brzozowice. Łobozów. Turze, Pole I. II.
Zduń Marya z Borowskich	Boleń. Rajsko. Zelezyn. Harmęże. Kępanów. Chabówka, Poniec, Rabka, Rdzawka, Skomielina biała Stenne, Zaryte, Bielanka, Raba wyżnia, Sieniawa, Naprawa, Skawa.	Kanner Izaak Kawecki Antoni Klobasa Wiktor, Szymon, Józef Wojciech Karol 5-ga im. (przez kuratora) i Karol Klobasa Kobuzowski Mieczysław Kohna Jakóba i Józefa firma handlowa	Skorodne część I, II, III, IV. Zmigród z przyl. Zmigród stary, Siedliska, Holbów, Łysa góra i Kasztel, Myscowa czyli Mysców z przyl. Myszców, Katy Żydłowski, Ozanna, Grab, Rztajne, Świątkowa mała, Wyszowadka, Mytańka, Toki tudzież dobra Kotań z przyl. Świątkowa wielka Bartne i Świerzawa Krępna. Daszówka.

Lista

posiadaczy dóbr tabularnych uprawnionych na mocy § 8 sejmowej ordynacji wyborczej do wyboru posła na Sejm krajowy w kurii wielkich posiadłości okręgu wyborczego:

Sanockiego

Imię i nazwisko wyborecy	Nazwa tabularnej posiadłości	Imię i nazwisko wyborecy	Nazwa tabularnej posiadłości
Abrahamowicze Leopold i Anna, Abusch Abraham Amon Franciszek	Wróblak królewski.	Abrahamowicze Leopold i Anna, Abusch Abraham Amon Franciszek	Wróblak królewski.
Bachman Aron Leib Bal Paweł Bal Władysław Bal Tymon masa spadkowa Bees Arnold hr. Bielanski Władysław masa spadkowa Bobczyński Aleksander Bogdanowicze Tytus i Walentyna z Römschów i Römsch Julia Bobrowski Władysław hrab. Cybulskiego Adama Wojciecha dw. im. masa spadkowa i Lucyna Cybulska Czerkawski Stanisław Darowski Weryha Bolesław Dębicey, Emilia, Anastazy, Barbara i Józef małoletni i Kozłowska Tekla dożywotniczka Dębińska Wanda hr. Dembiński Zdzisław hr. Dunin Ludwik współwłaściciel Dwernicki Włodzimierz, Wincenty Ksawery 3-ga im. Dydyński Jan Kanty Dydyńska ze Smalawskich Marya	Teleśnica oszwarowa część „Batorówka“ zwana. Dźwiniacz dolny. Mytarz, Wola dębowiecka sołtystwo. Rudenka. Paszowa. Bantowice. Łajsee. Niewistka. Leszczawa górna. Długie. Humniska. Bezmie howa górna. Grabownica i część Grabownicy. Lubienko Rogi. Sieniawa, Zernica wyżna. Zachoczewie. Obarzyn, Temeszów. Krzemienna. Hruszówka, Ułecz, Borownica z Hutą szklaną. Strachocina.	Bachman Aron Leib Bal Paweł Bal Władysław Bal Tymon masa spadkowa Bees Arnold hr. Bielanski Władysław masa spadkowa Bobczyński Aleksander Bogdanowicze Tytus i Walentyna z Römschów i Römsch Julia Bobrowski Władysław hrab. Cybulskiego Adama Wojciecha dw. im. masa spadkowa i Lucyna Cybulska Czerkawski Stanisław Darowski Weryha Bolesław Dębicey, Emilia, Anastazy, Barbara i Józef małoletni i Kozłowska Tekla dożywotniczka Dębińska Wanda hr. Dembiński Zdzisław hr. Dunin Ludwik współwłaściciel Dwernicki Włodzimierz, Wincenty Ksawery 3-ga im. Dydyński Jan Kanty Dydyńska ze Smalawskich Marya	Teleśnica oszwarowa część „Batorówka“ zwana. Dźwiniacz dolny. Mytarz, Wola dębowiecka sołtystwo. Rudenka. Paszowa. Bantowice. Łajsee. Niewistka. Leszczawa górna. Długie. Humniska. Bezmie howa górna. Grabownica i część Grabownicy. Lubienko Rogi. Sieniawa, Zernica wyżna. Zachoczewie. Obarzyn, Temeszów. Krzemienna. Hruszówka, Ułecz, Borownica z Hutą szklaną. Strachocina.
Dydyńska Zofia i Dydyńskiego Edmunda masa spadkowa. Dyma Lemla masa spadkowa Dynowskie rzym. kat. probostwo	Tarnawa dolna i górna. Ulanica.	Dydyńska Zofia i Dydyńskiego Edmunda masa spadkowa. Dyma Lemla masa spadkowa Dynowskie rzym. kat. probostwo	Tarnawa dolna i górna. Ulanica.

Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości	Imię i nazwisko wyborcy	Nazwa tabularnej posiadłości
Strutyńskiego Marcelego masa spadkowa, Małecka z Nestorowiczów Anna, Iwanicka 1 voto Knihinicka Anna, Jaworskiej z Dewiczów Adolfiny masa spadkowa, Knihinicy Mikołaj Bazyli i Jan, Hołyńscy Jan i Katarzyna, Żubrowie Jędrzej Franciszka małoletnie, Dobrowski masa spadkowa		Weintraubowa z Krieglów Scheindla z Weintraubem Jakóblem, Natem 2 im.	
Krzeczunowicz Wiktor Krzeczunowicz Franciszek	Komarów. Maydan z przyl. Huta stara i nowa, Hucisko stare i nowe. Puźniki II część, Dolina Wozków.	Wieltraubowa z Jakóblem, Nuta 2ga im. Weiselbergerowie Wolf i Hersch, Weiselberga Mendla masa spadkowa i Szewa Weiselberger Wilczyńska Henryka Zabielscy Jan i Otylia	Przybyłów. Kosmierzyn. Hwozd, Mołotków. Dorohów.
Kriegel Naftali Kobyłańska Aniela i małoletnie Marya Eligia, Paula 3-ga im. i Emilia Teodora Marcelina 3-ga im. Kobyłański Leon Koropieckie rzym. kat. probostwo Koziecy Maryan i Silwia Komorowska Michalina hr. Kuźakowski Władysław Kunz Franciszek Lademirski Konstanty Lanckoroński Teodor hr. Lerehenfeld Baruch Leszczyński Ludwik Lewicki Tomasz i Mandyczewska Katarzyna. Łukasiewicz Dominik Łukasiewicz Kajetan Kazimierz Majewska Franciszka Ksawera Mięczyński Kazimierz (przez kuratora) Mencel Karol Melbachowski Władysław dożywotnik i małoletni Henryka, Jadwiga, Adam i Aleksander Melbachowscy Mołodecki Józef, Jan, Antoni, Mikołaj 4 im.	Snowidów. Budzyń, Delawa. Branówka Pobereze. Cucyłów, Hawryłówka, Weleśnica. Wolosów. Mołodyłów, Majdan średni, Strupków. Markowce część. Niżniów. Międzygórze. Kołodziejów. Łazarówka. Ottynia, Uhorniki. Bortniki. Kolińce. Kłubowce, Podpieczary, Tyśmienica. Niskołusy. Horychlady.	L. 21459. (6007 3-3) C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Annę, Barbarę, Aleksandrę i Nadzieję baronówny Rozen, że gmina miasta Krakowa wniosła przeciw nim dnia 5go sierpnia 1885 l. 21459 pozw o orzeczenie, że suma 1000 zł. polskich w monecie srebrnej z przynależnościami w pozycy 3 stanu biernego czyli karty ciężarów realności pod l. 132 dz. IV w Krakowie położonej wyk. hip. l. 788 objętej na rzecz masy Karola Rozena intabulowana przez zapłatę umorzona została i z hipoteki wymienionej realności wyekstabilowana być winna, i że dla nich kurator w osobie adw. dr. Henryka Schoena z substytucją adw. dr. Rothweina ustanowiony został. Wzywa się zatem pozwanych, aby celem wniesienia pisemnej obrony w dniach 90 pełnomocnika sobie ustanowili, i o tem sądowi krajowemu donieśli lub aby ustanowionemu kuratorowi środków obrony przeciw roszczeniu pozwu de praes. 5 sierpnia 1885 l. 21459 dostarczyli, inaczej złe skutki sami sobie przypiszą. W Krakowie, 7 sierpnia 1885.	torem Jana Gibezyńskiego, przełożonego gminy w Zarszynie. Sanok, dnia 24 lipca 1885.
Morawscy Celestyna z Bocheńskich i Tymon Aleksander 2-ga im. dr. Morawski Włodzimierz Musiał Karol Mysłowski Alfred	Monasterzyska, Berezówka, Czechów, Folwarki, Huta nowa i stara, Słobódka górna Wyczułki część „Derenówka“ zwana. Kończaki nowe. Olesza, Sawałuszki. Pawęczce. Uhorniki, Mykietyńce Podłuże, Scianka, Zyżnomierz, Koropiec z przyl. Przewoziec Nowosiółki, Zalesie i Zubrzec. Tyśmieniczany, I. II III.	L. 7297 (6045 3-3) C. k. sąd powiatowy w Starej-soli zawiadamia, że Kazimierz Sokołowski dnia 23 listopada 1881 w Starej soli z pozostawieniem majątku i bez pozostawienia rozporządzenia na wypadek śmierci, zmarł. Wzywa się zatem niewiadomego z pobytu spadkobiercę, Józefa Sokołowskiego, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia umieszczenia ostatniego edyktu, w sądzie się zgłosił i deklarację swą wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacja z zgłaszającymi się sukcesorami i ustanowionym dla kuratorem, Aleksandrem Wysockim ze Starejsoli, przewidziona będzie. C. k. sąd powiatowy. Starasól, 8 grudnia 1884.	L. 7297 (6045 3-3) C. k. sąd powiatowy w Starej-soli zawiadamia, że Kazimierz Sokołowski dnia 23 listopada 1881 w Starej soli z pozostawieniem majątku i bez pozostawienia rozporządzenia na wypadek śmierci, zmarł. Wzywa się zatem niewiadomego z pobytu spadkobiercę, Józefa Sokołowskiego, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia umieszczenia ostatniego edyktu, w sądzie się zgłosił i deklarację swą wniósł, w przeciwnym bowiem razie pertraktacja z zgłaszającymi się sukcesorami i ustanowionym dla kuratorem, Aleksandrem Wysockim ze Starejsoli, przewidziona będzie. C. k. sąd powiatowy. Starasól, 8 grudnia 1884.
Mochnacy Zofia, Tadeusz, Marya, Kamila i Seweryna Nowakowski Karol, Adama Knihinickiego masa spadkowa, Tekla Hoszowska, Grzegorza Knihinickiego masa spadkowa, Józef Swiatopek Zawadzki, Stanisława Knihinickiego masa spadkowa, Karolina Deputowicz, Maryanna Sieradzka, Antoni (syn) i Antoni (ojciec) Karol, Kornelia i Jan Sokołowscy Anastazy Jaroszevska, Łukasz Krajewski, Maryanna, Wincenty i Jan Zeidlery, Maryanna Krajewska, Józef Morze Katarzyna Hołyńska i Katarzyna Krajewska Ogólny austriacki zakład kredytowy ziemski.	Cucyłów I Nadwórna z przyl. Nazawizów czyli Nazawiczów, Pbiów, Strymba, Pasieczna zielenia, Jablonica i Mikuliszyn. Miłowanie. Dołhe i Stryhańce. Uście zielone z przyległościami Łuka. Kowalówka. Buczacz, Nagorzanka, Podzameczek. Maryanpol z przyl. Wołczków i Bukowna. Iwanówka Posiek i Maydan, część Radeza. Jeziorko. Okniany. Tarnawica polna. Krechowce, Opryszowce. Bryń, Bednarów. Ruzdniany. Czarnobóże. Wyczułki, Monasterzyska części „Sofrinówka i Kłodne“ zwane i Berezówka część Swinia zwana. Załużkiew Nielepiec, Berezniica szlachecka.	L. 8998/pr. (6177 3-3) W myśl rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18 września 1875, odbęda się egzamina lekarzy i weterynarzy przepisane rozporządzeniem wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z 21 marca 1873 (dz. u. p. nr. 37) w celu uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia, przy władzach administracyjnych, w jesieni 1885 r., a to dla lekaczy w Krakowie, zaś dla weterynarzy we Lwowie. Prośby o przypuszczenie do tych egzaminów, mają być wniesione najdalej do końca września 1885, do c. k. Namiestnictwa we Lwowie, przez dotyczące c. k. starostwo i zaopatrzone w dowody wymagane § 7 względnie 17 wyżej powołanego rozporządzenia. Z Prezydium c. k. Namiestnictwa. We Lwowie, dnia 16 września 1885.	L. 9471. (6192) Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, iż do rejestru handlowego dla firm pojedynczych wpisaną została firma Samuela Schönbacha dla handlu okowitą i zbożem w Żurawnie. Posiadaczem tej firmy jest Samuel czyli Alter Schönbach kupiec w Żurawnie. Z c. k. sądu obwodowego. W Samborze, 25 sierpnia 1885.
Chanowiczowie Jan i Marcei Pieńczykowska Sydonia i małoletni Franciszka, Kazimierz, Adam Pieńczykowski Poncet Józef i Ksawery Madejewski Ponińscy Romuald i małoletni Jan Potocey Emil, Artur i Oskar hrab. Potocey Oswald, Karol, Ludwik dw. im i Henryk Edmund dw. im. hr. małoletni Romera Antoniego masa spadkowa Rodakowski Aleksander Rodakowskiego Felixa masa spadkowa Rokosowski Mieczysław Bomaszkan Franciszek br. Rozwadowska Helena małoletnia Rozwadowska Marya Ryński Eustachy Safirinowie Izrael Hersch dw. im. i Juda	Uście zielone z przyległościami Łuka. Kowalówka. Buczacz, Nagorzanka, Podzameczek. Maryanpol z przyl. Wołczków i Bukowna. Iwanówka Posiek i Maydan, część Radeza. Jeziorko. Okniany. Tarnawica polna. Krechowce, Opryszowce. Bryń, Bednarów. Ruzdniany. Czarnobóże. Wyczułki, Monasterzyska części „Sofrinówka i Kłodne“ zwane i Berezówka część Swinia zwana. Załużkiew Nielepiec, Berezniica szlachecka.	L. 6641. (6082 3-3) Powiadamia się z miejsca pobytu niewiadomą Paulinę Piria z Pesztu, że dla niej w sprawie o zaintabulowanie jej za właścicielkę 1/4 części z połowy czyli 1/8 części z całej realności w Krośnie, na imię Maryanny z Turczyńskich Ligeza, w połowie zapisanej, pod l. k. 74 położonej, wyk. hip. 93 objętej, ustanowiono kuratora w osobie p. Feliksa Kaczorowskiego w Krośnie, któremu to kuratorowi ts. uchwałę z dnia 12 lutego 1885 l. 1399, dozwalającą proszoną intabulację, się doręcza. C. k. sąd powiatowy Krosno, dnia 17 lipca 1885.	L. 41550. (6181) C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, ogłasza niniejszem, że firmę „Pierwszy Bazar zagraniczny Bund i Ulrich we Lwowie“ w rejestrze handlowym dla firm spółkowych w ks. II. str. 92 poz. 237 dnia 25go sierpnia 1885 wpisano i przy tejże uwidoczono: 1) że spółka rozpoczęła się w roku 1881. 2) że każdy ze spółników uoważnionym jest do zastępowania i podpisywania spółki. We Lwowie, dnia 2 sierpnia 1885.
Schaffel Kopel małoletni, Wigdor i Izrael Schafflowie i masa spadkowa Natana Schaffla Zeeman Izak Stadiona Rudolfa hrab., masa spadkowa	Ostrów, Dobroszoz. Przerósł, Bohorodczany miasto, Bohorodczany stare, Grabowice, Horapolina, Hryniówka, Lachowce, Nieworzyn, Pochówka, Sadzawa. Lysiec z przyległ. Drohomierzany, Łysiec stary, Stebnik, Czukałówka, Posiecz i Maydan. Pasieczna, Paryszcze. Baranów. Chryplin, Czernejów, Chomiakowa.	L. 23096. (6148) C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „S. Silberberg“, którą używać będzie Samuel Silberberg jako właściciel handlu skór w Jaworzniu podpisując takową „S. Silberberg“. W Krakowie, 28 sierpnia 1885.	L. 23096. (6148) C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „S. Silberberg“, którą używać będzie Samuel Silberberg jako właściciel handlu skór w Jaworzniu podpisując takową „S. Silberberg“. W Krakowie, 28 sierpnia 1885.
Stacion Gizela hrab., Csaky z hrab. Stacionów Rudolfina hrab.	Ostrów, Dobroszoz. Przerósł, Bohorodczany miasto, Bohorodczany stare, Grabowice, Horapolina, Hryniówka, Lachowce, Nieworzyn, Pochówka, Sadzawa. Lysiec z przyległ. Drohomierzany, Łysiec stary, Stebnik, Czukałówka, Posiecz i Maydan. Pasieczna, Paryszcze. Baranów. Chryplin, Czernejów, Chomiakowa.	L. 3193. (6039 3-3) C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Teodora Hulika z Trzciany, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie przeciw niemu o 100złr., 150 złr., 200 złr. i 100 złr. a. w. p. Sylwester Jaciewicz c. k. notaryusz w Krośnie kuratorem dla niego ustanowionem został przyczem wzywa się Teodora Hulika by temu kuratorowi swemu potrzebną informację dla obrony praw jego dał, w przeciwnym bowiem razie sam za skutki swej niedbałości odpowiadać będzie. Krosno, dnia 31 lipca 1885.	L. 3814. (6156 1-3) Zawiadamia się spadkobierców s. p. Gabryela Baniaka, iż w sprawie ustnej Zofii Baniak przeciw Gabryelowi Baniakowi względnie jego leżącej masie nieletnim Salomei i Maryannie Hamielec i nieobjętej masie spadkowej po Wiktorji Zacharowej o zniesienie spółności posiadłości wyk. hip. 53 ks. gr. gm. Mokrzyska objętej ustanowiono dla leżącej masy Wiktorji Zacharowej kuratora ad actum w osobie Tomasza Pagacza z Mokrzysk. C. k. sąd powiatowy W Brzesku, dnia 27 lipca 1885.
Stanisławowskie rz. kat. probostwo Starzyński Jan Stein z Marguliesów Estera małoletni Schiira, Mojżesz i Majer Marguliesowie, Margulies Rachela dożywotniczka, Körner Gitla i Marguliesowie Berl Dawid i Leib	Ostrów, Dobroszoz. Przerósł, Bohorodczany miasto, Bohorodczany stare, Grabowice, Horapolina, Hryniówka, Lachowce, Nieworzyn, Pochówka, Sadzawa. Lysiec z przyległ. Drohomierzany, Łysiec stary, Stebnik, Czukałówka, Posiecz i Maydan. Pasieczna, Paryszcze. Baranów. Chryplin, Czernejów, Chomiakowa.	L. 37985. (6071 3-3) C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza rzekomo przez Samuela Fischera zagubionych, przez Towarzystwo kredytowe miejskie we Lwowie wydanych czterech marek wkładowych z daty: Lwów 7 stycznia 1878 l. 49, 50, 70 i 71 po 100 złr. w. a., aby w ciągu 1 roku 6 miesięcy i 3 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej z takowymi do sądu się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie takowe za umorzone uznane zostaną. We Lwowie, 14 sierpnia 1885.	L. 2195. (6198 1-3) Niniejszem zawiadamia się Kajetana Wolskiego byłego drzierzawcę dóbr Domaradza, tudzież komisarza cyrkularnego Hładysza i mandataryusza Turka, a względnie masę spadkową tychże, że w tutejszym depozycie na rzecz ich a mianowicie dla pierwszego kwota 10 złr. przez Herscha Roznera tytułem należności poddańczej, na rzecz drugiego kwota 31 złr. 63 cent. jako kosztu sekwestracyjne przez sąd obwodowy w Przemysłu z ceny kupna sprzedaży dóbr Wróbliska królewskiego jest złożona. W Brzozowie, dnia 26 czerwca 1885.
Stojowski Jordan Zdzisław Szadbej Antoni Szawłowski Ludwik Szawłowski Tytus Starzyński Franciszek Schutzmanna Majera Leiba 2ga im. masa spadkowa Siostry miłosierdzia w Maryampolu Słonecy Justyna i Albin Wartanowicz Krzysztof Weingarten Mendel	Jezierzany, Trojan, Zielona, Jordanów. Bohorodczyn. Przewłoka, Dubienka, Weleśniów. Barysz, Puzriki. Jahorów. Kozina. Dubowce. Ladzkie, Bobrowniki. Hubin z przyległ. Knihinin, Pasieczna części Zagwóźdz część „Klin“ i „Sródleśie“ zwane. Bohorodczyn, część Telefuszczyna zwana	L. 6252 (6135 3-3) C. k. sąd powiatowy w Sanoku ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Antoniego Michonia celem doręczenia mu tutejszo-sądowej uchwały hipotecznej z dnia 31 sierpnia 1884 l. 7539, kura-	L. 6810. (6196 1-3) C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Abrahama Sigall z miejsca pobytu niewiadomego z przyczyny wniesionego przeciw niemu dnia 9 września 1885 do l. 6810 przez Scheindlę Auerbach pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 100 złr. w. a., że kuratorem dla niego adwokat dr. Mijkowski ze zastępstwem adw. dr. Heynego ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie, temuż kuratorowi potrzebną informację udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść. W Złoczowie, dnia 12 września 1885.

Licytacje.

L. 5759. (6269 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz komitetu likwidacyjnego c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 17 rat po 30 złr. i jednej raty 30 złr. 54 ent. w. a. z pn. w tuszodowem zabudowaniu w dniach 28 września i 29 października 1885, każdym razem o 10tej godzinie przed południem, przedsięwzięcie sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Lewczyka pod lk. 7 subr. 27 w Woli niższej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 900 złr., zaś wadyum 10prc. takowej. Resztę warunków tudzież akt opisanie przejrzeć można w ts. registraturze.

Rymanów, 20 sierpnia 1885.

L. 5758. (6270 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia na rzecz komitetu likwidacyjnego c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 22 rat po 15 złr. i jednej raty 15 złr. 11 ent. wa. zpn. w tuszodowem zabudowaniu w dniach 21 września, 26 października i 7go grudnia 1885, każdym razem o 10ej godzinie przed południem, przedsięwzięcie sprzedaż realności dłużnika Wasyla Hryneńko pod lk. 119 subrep. 25 w Zawadce rymanowskiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa wynosi 450 złr. zaś wadyum 10prc. takowej. Resztę warunków tudzież akt opisanie przejrzeć można w ts. registraturze.

Rymanów, 10 sierpnia 1885.

L. 9338. (6151 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem ściągnięcia resztującej dłużnej kwoty 3860 złr. 60 ent. z 13prc. odsetkami od dnia 20go października 1876, kosztów w kwocie 7 złr. 77 ent. poprzednio i kosztów egzekucyjnych w kwocie 25 złr. 20 ent. obecnie przyznanych, ponowną przymusową uchwałę c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7 grudnia 1877 l. 62007 dozwoloną publiczną sprzedaż folwarku „Zapulcze“ w Trościańcu pow. Jaworów położonego, jak dom. 517 pag. 145 n. 1 haer. małżonków Jana Müllera (junior) i Elżbiety z Ruppów Müllera własnego, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, która to sprzedaż w trzech terminach a to: dnia 23 października 1885, dnia 19 listopada 1885 i dnia 22 grudnia 1885 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądownym nr. 21 przedsięwzięta będzie.

Cenę wywołania stanowi suma 8000 złr. jako wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki przyjęta.

Zakład wynosi 800 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się obydwie strony, dłużników hipotecznych: Jana Müllera (junior) i Elżbietę z Ruppów Müllera z życia i miejsca pobytu niewiadomych do rąk kuratora adwokata dr. Leonarda Tarnawskiego, c. k. Prokuratorę Skarbu, Urząd podatkowy w Jaworowie, wierzycieli Jana Müllera i Piotra Müllera z życia i miejsca pobytu niewiadomych — jak również wierzycieli, którzyby po dniu 27 lutego 1885 prawo zastawu na powyższej majątności nabyli lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, do rąk kuratora dr. Juliana Łużeckiego z zastępstwem dr. Karola Regera, adwokatów w Przemyślu i przez edykta.

Przemyśl, 29 lipca 1885.

L. 9338. (6151 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia małżonków Jana Müllera (junior) i Elżbietę z Ruppów Müllera z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że na prośbę zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji „Zapulcze“ w Trościańcu położonej rozpisano, dla nich kuratora w osobie dr. Leonarda Tarnawskiego adwokata w Przemyślu ustanowiono i temuż uchwałę licytacyjną doręczono.

Przemyśl, 29 lipca 1885.

L. 15040. (6252 1—3)

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgu dzierżawnym Limanowa na lata 1886, 1887 i 1888 bezwarunkowo, lub też warunkowo jest na rok 1886, z milczącym odnowieniem dalsze lata 1887 i 1888, lub też tylko na jeden rok 1886, odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu na dniu 15 października 1885 od godziny 9 rano do 2 po południu publiczna licytacja.

Cena wywołania w mowie będącego przedmiotu wynosi 2169 zł. 62 ct.

Pisemne oferty zaopatrzyć się mające w wadyum 10 prc. ceny wywołania mają być wnoszone do naczelnika c. k. powiatowej

wej Dyrekcji skarbu w Nowym Sączu najpóźniej do 2 godziny dnia 14 października 1885.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu.

Nowy Sącz, dnia 15 września 1885.

L. 2065. (6223 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Maryi Kulikowskiej zamężnej Mikulin w kwocie 190 zł. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 12 października 1885 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacja realności Paraszki Kołodziej, wykazem hipotecznym l. 1023 gminy Nastasów objętej, w jednym terminie za jakkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 315 zł. Wadyum 16 zł w. a. Bliższe warunki licytacji i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tuszodowej registraturze.

Mikulińce, dnia 20 czerwca 1885.

L. 996. (6221 1—3)

W dniach 19 października i 19 listopada 1885, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna przymusowa sprzedaż realności l. k. 10 n. 14 w Ustrobnym położonej, ciała hipotecznego nietworzącej, Jana Wojtowicza własnej, na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 300 zł. aw. z pn. Na pierwszych dwóch terminach odbędzie się sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej wynoszącej 650 zł., na trzecim terminie nie niżej 600 zł. Poręczne 65 zł. aw. Akt opisanie przejrzeć można w registraturze sądowej. Do ułożenia lepszych warunków licytacji wyznaczono dzień 22 grudnia 1885 godz. 10 rano.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora ad actum p. Augusta Lewakowskiego adwokata w Krośnie.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, dnia 30 kwietnia 1885.

L. 7557. (6219 1—3)

W tut sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 22 października i 26 listopada 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 grudnia 1885 nawet poniżej takowej, licytacja części realności l. 17 według wyk. hipot. 320 w 1/2, zaś wyk. hip. 13 gminy katastr. Uheryce niezabitołskie w 2/80 częściach Michała Prystawy własnej, na rzecz Wojciecha Ławrynów pto 140 zł z pn.

Cena wywołania 186 zł, wadyum 18 zł, 60 ct. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Iwana Kolibekę z Uheryce niezabitołskich.

Gródek, dnia 8 sierpnia 1885.

L. 2733. (6243 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowcu w sprawie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Leibie Hutso-wi pto 200 zł. w. a. z pn. przedsięwzięcie publiczną przymusową sprzedaż realności włościańskiej pod Nk. 54 w Sokołowie położonej wedle wyk. hip. l. 170 ks. gr. gminy Sokołów, Leiby Hutso-wi własnej, w dniach 12 października, 9 listopada i 13 grudnia 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowym.

C. k. sąd powiatowy

Wiśniowczyk, dnia 24 lipca 1885.

L. 5359. (6267 1—3)

W dniach 13 października, 16 listopada i 16 grudnia 1885, zawsze o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie celem zaspokojenia sumy 980 zł. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 58 w Dobrzaniczy położonej, małżonków Jakóba i Rozyny Mathias, tudzież leżącej masy spadkowej Antoniego Ario własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 1700 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 170 zł. Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisanie i oszacowania realności można przejrzeć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Przemyślany, 28 lutego 1885.

L. 2739. (6247 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowcu w sprawie galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Kierylowi Strach-manczukowi pto 150 zł. w. a. z pn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod Nkons. 8 subr. 185b w Rosochowcu w dniach 13 października, 10 listopada i 14 grudnia 1885, każdym razem o godz. 10 przed południem w zabudowaniu sądowym.

C. k. sąd powiatowy.

Wiśniowczyk, dnia 24 lipca 1885.

L. 3514. (6263 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Kutach ogła-

sza, że na zaspokojenie wierzytelności 725 zł. 82 ct. w. a. z pn. publiczna sprzedaż realności Nk. 345 i 346 w Kutach dłużnika Peisacha Landwehr własnej, na dniu 16 października, 18 listopada i 18 grudnia 1885, każdym razem o godz. 10 rano przedsięwzięta będzie, że realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie. Wadyum wynosi 320 zł. w. a. resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w t. s. registraturze.

Kuty, dnia 13 czerwca 1885.

L. 4670. (6264 1—3)

C. k. sąd powiatowy Myślenicki ogłasza, iż w dniach 12 października, 9 listopada i 14 grudnia 1885, o godz. 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk. 190 w Sułkowiec położonej, wedle wyk. hip. 161 księgi gruntowej tejże gminy Józefa Sołtysa własnej, na rzecz c. k. uprz. galicyjskiego Zakładu kredytowego włośc. w likwidacji we Lwowie o 95 zł. 65 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 400 zł. w. a. Wadyum 40 zł. w. a. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Myślenice, dnia 23 sierpnia 1885.

L. 9337. (6150 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia resztującego kapitału 819 złr. 84 ent. z 13prc. odsetkami od 20 października 1876, kosztów w kwocie 7 złr. 77 ent. poprzednio jak też kosztów w kwocie 28 złr. 40 ent. obecnie przyznanych, ponowną przymusową, uchwałę c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7 grudnia 1877 l. 61999 dozwoloną, publiczną sprzedaż folwarku „Bronki“ w Trościańcu pow. Jaworów położonego, wedle dom. 517 pag. 299 n. 1 haer. małż. Krystyana Müller i Krystyny z Ruppów Müllera własnego, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie, która to sprzedaż w trzech terminach dnia 19 października 1885, dnia 17 listopada 1885 i dnia 15 grudnia 1885, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądownym nr. 21 przedsięwzięta będzie.

Cenę wywołania stanowi suma 2000 złr. jako wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki przyjęta.

Zakład wynosi 200 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się obydwie strony, dłużników hipotecznych z miejsca i życia pobytu niewiadomych do rąk kuratora dr. Leonarda Tarnawskiego, c. k. Prokuratorę Skarbu, Urząd podatkowy w Jaworowie, wierzycieli Jana Müllera i Piotra Müllera z życia i miejsca pobytu niewiadomych, jak również wierzycieli którzyby po dniu 27 lutego 1885 prawo zastawu na powyższej majątności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła do rąk kuratora dr. Juliana Łużeckiego z zastępstwem dr. Karola Regera adwokatów w Przemyślu i przez edykta.

Przemyśl, 29 lipca 1885.

L. 9337. (6150 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia małżonków Krystyana i Krystynę Müllera z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że na prośbę zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie publiczną sprzedaż ich majątności „Bronki“ w Trościańcu położonej rozpisano, dla nich kuratora w osobie dr. Leonarda Tarnawskiego adwokata w Przemyślu ustanowiono i temuż uchwałę licytacyjną doręczono.

Przemyśl, 29 lipca 1885.

L. 5243. (6220 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano, w dniach 22 września i 23 października 1885 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 listopada 1885 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 166 now. 261 star. w Jezupolu, ciała tabularnego nie stanowiącej, Nazarka Owczar własnej, na rzecz Zakładu siostr miłosierdzia w Mariampolu pto 52 zł. 15 ct. w. a.

Cena wywołania 64 zł., wadyum 6 zł. 40 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Halicz, dnia 26 lipca 1885.

L. 4247. (6218 2—3)

Dnia 28 września i dnia 28 października 1885, każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 224 w Wołoskiej-wsi położonej przedmiotem ksiąg gruntowych niebędącej, celem ściągnięcia należającej się Jakóbowi Korolowi od leżącej masy spadkowej s. p. Fedia Parachoniaka a właścicie od tegoż oświadczonego nieletnich spadkobierców sumy wekslowej 150 złr. z pn.

Na tych terminach dwóch realność powyższa tylko za lub wyżej ceny szacunko-

wej sprzedaną będzie a gdyby nikt ceny tej nie ofiarował wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 5 listopada 1885 o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 925 złr. wadyum 10 prc. ceny wywołania t. j. 92 złr. 50 ct.

Protokół opisanie oszacowania i bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze są do przejrzania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Włodzimierza Lewickiego, kandydata notaryalnego w Bolechowie

Z c. k. sądu powiatowego

Bolechów, 25 czerwca 1885.

L. 1024. (6215 2—3)

W celu zabezpieczenia dostarczenia w przeciągu roku 1886 dla więźniów sądu obwodowego w Brzeżanach różnych artykułów co do ilości na ilość 150 — 180 więźniów obliczonych odbędzie się w kancelarii Prezydium sądu tutejszego na dniu 28 września 1885 od godziny 10 do 12 przedpołudniem licytacja in minus.

Przedmioty;	wadyum
8000 klg. słomy żytniej okłotowej,	15 złr.
550 klg. naty,	15 złr.
12 klg. świec łojowych,	2 złr.
440 klg. mydła prostego,	5 złr.
90 klg. smalcu wieprzowego,	3 złr.
pobielanie naczyń kuchennych,	10 złr.
roboty szklarskie,	5 złr.
roboty kominarskie,	10 złr.

Licytacja odbędzie się ustnie z dopuszczeniem także pisemnych ofert, które do godziny 11 będą przyjęte jeżeli na pojedyncze zaś do 12 jeżeli na więcej lub wszystkie przedmioty opiewać będą.

Oferty mają wadya w gotówce zawierając jako też oświadczenie, że oferentowi znane są warunki licytacyjne i takowym bezwarunkowo się poddaje.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi prezydyalnej.

Z prezydium c. k. sądu obwodowego.

Brzeżany, dnia 18 września 1885.

L. 6806. (6012 3—3)

W c. k. sądzie obwodowym w Kołomyjach przeprowadzoną będzie dnia 16 października 1885, o godzinie 10 rano w biurze V. celem wydobycia wierzytelności galic. banku hip. 7115 złr. 24 ct. z pn. egzekucyjna sprzedaż dóbr Probabin, wedle wyk. hip. 30 B. p. 7 dłużnika Szulima Neubergera własnych. Cenę wywołania jest wartość szacunkowa 35470 złr., która te będą atoli na terminie powyższym sprzedane nawet poniżej tej ceny, wszelakoż nie taniej jak za 15000 złr.

Wadyum w gotówce lub w papierach złożony się mający wynosi 1773 złr. 50 ent. Bliższe warunki można przejrzeć w tuszod. registraturze.

Kołomyja, 30 lipca 1885.

L. 5237. (5990 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Arona Rebhuna w kwocie 60 złr. wa. z przy należnościami, odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 16 października, 17 listopada i 18 grudnia 1885, o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja realności pod nk. 125 w Giedlarowej położonej, Michała i Maryanny Płoszajów własnej. Cena wywołania 485 złr. Wadyum 48 zł. 50 ent. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, 25 sierpnia 1885.

L. 4013. (5812 3—3)

Na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 500 zł odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 16 października, 20 listopada i 30 grudnia 1885, każdym razem o godzinie 10 rano licytacyjna sprzedaż realności dłużnika Michała Drabika własnej pod l. 43 w Żurawieckach położonej.

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania 1920 złr.

Bliższe warunki akt detaksacji i wyciąg tabularny dostarczy registratura

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Władysław Grabowski.

C. k. sąd powiatowy

Jarosław, 29 czerwca 1885.

L. 5020. (6083 3—3)

Sąd powiatowy kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności Franciszki i Zefii Płonków pod n. k. 377 w Osieku położonej, na pokrycie pretensji Anny Jaromiukowej w sumie 22 zł. 81 ct. z pn., w sądzie w dwóch terminach w dniach 19 października i 19 listopada 1885, każdym razem o godz. 10 rano. Cena wywołania 80 zł. wadyum 30 zł. Kuratorem dla niewiadomych ustanowiono p. Kazimierza Goyskiego, zastępcę notaryusza w Kętach, a termin do warunków lepszych na dzień 19 listopada 1885 godzinę 3 po południu.

Kęty, dnia 16 sierpnia 1885.

L. 3691. (6159 1—3)

W dniu 15 października i w dniu 18 listopada 1885, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 47 w Targowiskach położonej według wykazu hipotecznego l. 57, dłużnika Ignacego Jozefczyka własnej, na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 65 zł. z większej sumy 200 zł. pochodzącej.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2980 zł., poręczne 298 zł. w. a.

Termin do ułożenia udatwiających warunków wyznaczono na dzień 23. grudnia 1885 godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i reszta warunków licytacji przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Alojzego Pietrzyckiego z Krosna.

C. k. sąd powiatowy.
Krosno, dnia 30 czerwca 1885.

L. 7673. (6242 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu udziela do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Banku zaliczkowego w Stanisławowie przeciw Marcinowi Plauszewskiemu o zapłacenie 240 zł. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 15 października, 16 listopada i 15 grudnia 1884, każdym razem o 10 godz. rano publiczna sprzedaż realności, pod lk. 96 w Nadwórnej położonej, ciału tabularne stanowiącej, z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej, na trzecim zaś terminie i za cenę szacunkową najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi kwota 289 zł. Wadyum 28 zł. 90 ct. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt opisanie i oszacowania i wyciąg tabularny są w tus. registraturze do przejrzania.

Tłumacz, 31 sierpnia 1885.

L. 6770. (6201 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielnicy ogłasza, że na zaspokojenie należności Michała Huculaka w kwocie 10 zł. 87 ct. w. a. z pn. w dniu 20 października 1885 o godzinie 11 przed południem, w zabudowaniu sądownym przedsięwzięcie przymusowalicytacyjną sprzedaż realności dłużniczki Tekli Fiałkowskiej z Nowosiółki, ciału hipoteczne, wykazem hipotecznym l. 141 księgi gruntowej gminy katastralnej Nowosiółka objęte, stanowiącej, a z parcel gruntowych 914 i 956 się składającej, w jednym terminie nawet i poniżej ceny szacunkowej oraz wywołania 75 zł.

Wadyum wynosi 7 zł. 50 ct.

Reszta warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w registraturze.

Mielnica, dnia 30 grudnia 1884.

L. 27967. (6197 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Julianny Gilowej 20 Oleksowej w kwocie 61 zł. 59 ct. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 28 września, 22 października i 23 listopada 1885, o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacja 2/3 części realności, l. k. 19 w Nowej-wsi narodowej, wedle ks. gł. pow. v. l. 35, pag. 210, n. 1 haer. Józefa Głazyka vel Głonczyka własnej.

Cena wywołania 85 zł., wadyum 9 zł. Resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie, do ułożenia lepszych warunków licytacyjnych, wzywa się wierzycieli i strony na termin 17 grudnia 1885, o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Samuel Unger, z substytucją adw. dr. Zygmunta Eibenschütza w Krakowie.

Kraków, 12 sierpnia 1885.

L. 6598. (6087 3—3)

Celem zaspokojenia kwot 120 zł. i 209 zł. w. a. z pn. na rzecz Salomona Marka odbędzie się w sądzie tut publiczna sprzedaż przymusowa połowy realności l. k. 244 w Rohatynie wedle dom. tom. I pag. 346, dłużnika Leona Krzyszowicki własnej, w jednym terminie dnia 21 października 1885 o godz. 10 rano za jakąś cenę.

Cena wywołania 350 zł., wadyum 35 zł. Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Lipiner w Rohatynie. Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Rohatyn, dnia 27 czerwca 1885.

Księgi gruntowe.

L. 4580. (6287)

C. k. sąd powiatowy w Baligródzie wyłożył do powszechnego przejrzania arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gmin: Bystre, Habkowiec, Huczvice, Kihrawa, Kołonicze, Lubne.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania, wnoszone być mogą na dniu 28 września 1885, w którym potrzebne dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Baligród, 21 września 1885.

Konkurs.

L. 5895. (6189 3—3)

Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżniona została posada oficjalna w randze X. z płacami systemizowanymi.

Kompetenci wniosą podania w drodze przepisanej do Prezydium sądu krajowego wyższego w Krakowie w terminie czterech tygodni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego konkursu w „Gazecie Lwowskiej“.

Prezydium sądu wyższego
Kraków, 16 września 1885.

L. 44984. (6230 2—3)

W celu nadania stypendium o rocznych 300 zł. w. a. z fundacji pod nazwą „Stypendium Rozalii i Karola Słapów“ ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendium powyższe może otrzymać tylko młodzieniec urodzony w Wadowicach w Galicji z mieszczańskiej rodziny obrządku rzymsko-katolickiego uczęszczający do szkoły techniczno-przemysłowej.

Kandydaci, spokrewnieni z rodziną Słapów będą mieć pierwszeństwo przed wszystkimi ubiegającymi się a dopiero w braku tychże korzystają mogą z niniejszego stypendium inni wykazujący powyższe warunki.

Prawo nadawania stypendium wykonywa Wydział krajowy na propozycję Rady gminnej miasta Wadowie.

Podania należy wnieść na ręce Dyrektora c. k. Akademii techniczno-przemysłowej w Krakowie do Wydziału krajowego najdalej do dnia 15 listopada 1885 i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa poświadczenie Zwierzchności gminnej w Wadowicach, iż kandydat pochodzi z tamtejszej mieszczańskiej rodziny tudzież ostatnie świadectwo szkolne.

Kandydaci odwołujący się do pierwszeństwa na mocy pokrewieństwa z rodziną Słapów, winni również wykazać to pokrewieństwo metrykami chrztu a względnie innymi dowód stanowiącymi dokumentami.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomeryi z
Wielkim Księstwem Krakowskim.
We Lwowie dnia 17 września 1885.

L. 25551. (6254 1—2)

KONKURS

na posadę ekspedyanta przy c. k. urzędzie pocztowym w Bestwinie w powiecie Białskim za kontraktem służbowym i kaucją 200 złr. a rocznymi poborami płacy 150 zł. ryczałtu kancelaryjnego 40 złr. i wynagrodzeniem 240 złr. za dziennych poświadczeń między Bestwiną a Dziedzicami. Prośby należy wnieść w przeciągu trzech tygodni w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 18 września 1885.

Upadłości.

L. 44368 (6256)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia, iż na podstawie wniosków wierzycieli masy rozbiorowej Maurycyego Renschnera tymczasowy zawiadowca tejże masy rozbiorowej adwokat dr. Maksymilian Sokal stałym zawiadowcą tudzież adwokat dr. Marcelli Dziubiński zastępcą zawiadowcy ustanowionym został.

Lwów, dnia 12 września 1885.

L. 25761. (6258 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §§. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Karola Dobrzańskiego, eukiernika w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy, gdyż ekuilibrę się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ord. konkurs. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana radcę sądu krajowego, Andrzeja Lubaszkę, a tymczasowym zarządcą masy pana adw. dr. Stanisława Ablamowicza, z substytucją pana dr. Zygmunta Eibenschütza.

Wierzycieli wzywa się niniejszym, aby na terminie dnia 30 września 1885 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli. C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 2 listopada 1885 w c. k. sądzie

krajowym w Krakowie, podług przepisu ordynacji konkur. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 1 grudnia 1885 o godz. 10 rano w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostateczne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika, w Krakowie zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym został. Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem co do układow z wierzycielami.

Kraków, dnia 19 września 1885.

L. 13469. (6283 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Gustawa Morawetz protokolowanego kupca w Podwoleńskich, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. sędziego powiatowego p. Fredryka Kloss w Skałacie, a tymczasowym zarządcą masy p. Józefa Tiger w Podwoleńskich.

Wierzycieli wzywa się niniejszym, aby na terminie d. 30 września 1885, godz. 10 przed południem przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensje przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 9 grudnia 1885, bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie na dzień 8 stycznia 1886, o godzinie 10 z rana, w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzycielni, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensje swoje zgłoszą, a na owym terminie, będą obecni, przysłuży prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzycieli, którzy w Skałacie lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Skałacie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym byzostał.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem do układow z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 16 września 1885.

Doniesienia prywatne.

Nauki gry

na fortepianie

szczególnej początków
udziela uczenica p. M. OSTROWSKIEJ.
Wiadomość: ul. Grodzickich, 1, 2,
III cie piętro.

Wprost z południowej
Ameryki od producentów
sprowadzoną

wyborną KAWĘ

poleca pod godłem

„SYRIUSZ“
SKŁAD KAWY WE LWOWIE
Artura Kościckiego

(Chorążczyzna lic. 23 na dole).

Kosztuje we Lwowie:

1 kilo zł. 1.50 i 1.60 ct.

Na prowincyi:

4/4 kilo zł. 7-70, i 8.20 ct.

franco.

Co miesiąca świeży transport.

(3595 31—8)

L. 1737. (6211 3—3)

Konkurs.

Celem prowizorycznego obsadzenia posady sekretarza Wydziału Rady powiatowej Drohobyckiej rozpisuje się niniejszym konkurs a to pod następującymi warunkami.

1. Petent ma się wykazać ukończonymi studiami prawniczymi odbytemi, egzaminami państwowymi i praktyką administracyjną. Pierwszeństwo będą mieć petenci wykazujący się złożeniem praktycznego egzaminu politycznego tudzież sekretarza Rad powiatowych:

2. Ma się wykazać znajomością obu języków krajowych i języka niemieckiego w słowie i piśmie z podaniem dotychczasowego zajęcia.

3. Ma udowodnić swój wiek.

4. Płaca roczna wynosi 1000 złr.

5. Ubocznymi zajęciami niewolno zajmować się sekretarzowi Rady.

6. Podania należy instruwane wnieść należy do Wydziału powiatowego najdalej do 31 października 1885 włącznie.

Z Wydziału powiatowego

Drohobycz, dnia 17 września 1885.

Szematyzm

Królestwa Galicji i Lodomeryi
z Wielkim Ks. Krakowskim
na rok

1885

zabycie można po cenie 2 zł. 60 ct.

w ekspedycji

„GAZETY LWOWSKIEJ“

Zamiejscowi zechcą przesłać 2 zł.

70 ct., z których przypada 10 ct.

na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy

tylko za niszczaniem należności

ści z góry. Za pobraniem należności

nie przesyłamy Szematyzmu.

Od 3go października b. r. wychodzić będzie we Lwowie

„Nadzieja“

Dwutygodnik z wykazem bieżących ciągnień losów, listów zastawnych, oblig. indemn. i innych papierów wartościowych. Wiadomości bankowe, giełdowe i t. p.

Wydawca **August Schellenberg**

DOM BANKOWY I KANTOR WYMIANY

we Lwowie.

Pierwsze tego rodzaju czasopismo w języku polskim.

Przedpłata rocznie wynosi: we Lwowie 1 złr., z dostawą do domu 1 złr. 20 ct. — Na prowincyi

i w państwie austr. 1 złr. 30 ct. — Numer pojedynczy kosztuje 6 centów.

Do uniknięcia możliwych strat, powinien każdy właściciel losów i papierów wartościowych abonować „Nadzieję“.

Numera okazowe bezpłatnie i franko.

Przedpłatę i ogłoszenia przyjmuje we Lwowie

Administracja „Nadziei“

AUGUST SCHELLENBERG

dom bankowy i kantor wymiany.

(6184 3-9)

